

Fotbal

Revistă săptămînală

ANUL II

60

JOI 20 IULIE 1967

12 PAGINI

2 LEI

Atenția a numeroși iubitori ai fotbalului a fost atrasă, în ultima săptămîină, de meciurile de baraj pentru categoria C. În fotografia de sus, un aspect din meciul Știința Tg. Mureș - Gloria Bistrița, cîștigat de mureșeni cu 2-0. Cu acest rezultat, Știința a obținut calificarea

Jucători de baschet? Nu! Cei pe care-i vedeți disputîndu-și balonul sub panou sînt jucătorii lui Rapid București, la antrenamentul de pregătire fizică generală de marți... (FOTOGRAFIA DE JOS)

Fotografii de S. BRAȘOVEANU

DORIȚI SĂ OBTINEȚI
UN ABONAMENT GRATUIT
LA REVISTA NOASTRĂ
PE ANUL 1968?

SIMPLU!

Indicați-ne un tînăr
fotbalist talentat,
încă necunoscut,
apt de promovare
în categoriile A, B,
sau în lotul reprezen-
tativ de juniori

CITIȚI ÎN PAGINA 3-a

detalii despre acțiunea întreprinsă de revista noastră, la care sînt rugați să participe toți iubitorii fotbalului

PLENARA CONSILIULUI GENERAL AL UCFS

În ziua de 18 iulie a.c. a avut loc plenara Consiliului General al Uniunii de Cultură Fizică și Sport. Plenara a hotărît convocarea Conferinței pe țară a U.C.F.S. pentru zilele de 28-29 iulie 1967, la București, care va avea pe ordinea de zi:

1. Raportul Consiliului General al U.C.F.S. privind activitatea desfășurată în perioada 1962-1967.
2. Raportul Comisiei Centrale de Revizie.
3. Alegerea organelor de conducere.

Pagina 5:

Concluziile anchetei noastre asupra unor probleme actuale ale fotbalului românesc

Paginile 6-7:

Reportaje și fotografii de la pregătirile echipelor de categoria A

Paginile 10-11-12:

Magazin extern, reportaje, comentarii, știri de peste hotare

De pe cuprinsul țării

CADRELE PROPRII COMPLETEAZĂ LOTUL DE SENIORI

In mai multe rânduri am scris de activitatea internă ce se desfășoară la clubul Tractorul Brașov în privința creșterii cadrelor proprii. Grupele de copii și juniori au o frumoasă activitate și roadele sint mereu pe măsura interesului acordat acestora. In fiecare an din echipa juniorilor promovează în lotul de seniori tinerii care se disting în jocurile susținute în întrecerile la care participă.

Și în acest an — urmînd tradiția — din echipa de juniori au fost promovați în lotul seniorilor patru tineri cu reale perspective. Este vorba de St. Horia, I. Șerb, V. Mihai și M. Colțanel, care au participat în ediția recent încheiată a campionatului republican de juniori, unde, după cum se știe, echipa Tractorul a ocupat primul loc în seria a X-a. Prin

promovarea acestor patru juniori din pepiniera proprie, formația Tractorul Brașov va resimți mai puțin plecarea jucătorilor Ștefanov, Oprică, Trăsnea și Petruț, care-și satisfac acum stagiul militar.

Actualmente, cei patru juniori participă la antrenamentele seniorilor, în rîndul cărora se vor încadra foarte curînd și, după toate probabilitățile, ei vor debuta cu prilejul primelor întreceri în care va fi angrenată divizionara C brașoveană.

Dat fiind bunele rezultate obținute în această direcție, clubul Tractorul Brașov va continua să acorde același interes și, mai ales, sprijin grupelor de copii și juniori, pentru a putea avea în permanență asigurată rezerva de cadre proprii.

C. GRUIA
corespondent

LA ÎNCHIEIEREA CAMPIONATULUI REGIONAL IAȘI

Ediția 1966—1967 a campionatului regiunii Iași a avut ca trăsătură principală lupta dusă între Medicina Iași și Rulmentul Birlad. Dacă Medicina Iași a pierdut ediția trecută datorită „concurinței” Gloriei Birlad, în acest an, cu mijloace diferite, conducerea Consiliului reg. UCFS. Iași a căutat să „scotească” campioană tot o echipă din Birlad.

În acest sens, cu toate prevederile regulamentare, conducerea UCFS a trecut peste ele și a reprogramat trei jocuri (unul decisiv, chiar cu Medicina) după incidente care au dus pînă la internarea arbitrilor întîlnirii, Al. Ghigea, în spital! Dacă nu intervenea F.R.F. se rejuca și această întîlnire și atunci nu se știe cine mai câștiga!

Ca urmare a incidentelor care au avut loc la Birlad au fost scoși din viața sportivă jucătorii C. Jipa, Gh. Voican și Gh. Popovici iar I. Opreja și I. Popescu au fost suspendați pe 5 etape.

Ca un aspect pozitiv trebuie totuși remarcat o mai bună disciplină decît la ediția trecută, numărul jucătorilor recalitrânți fiind mai mic. Cităm pe cei mai nedisciplinați: I. Perju, C. Iancu (Recolta Dragalina), T. Acostandei (Strungul Birlad), N. Hristea (Foresta Ciurea), I. Neagu (Constructorul Vas-

lui). La aceasta contribuie și antrenorii sau instructorii care voiciferează la deciziile arbitrilor, sint nemulțumiți sau instigă la bătăie (Gh. Teuie — Foresta Ciurea, I. Spineanu — Universitatea Iași, P. Burtea — Rulmentul Birlad).

Nu pot fi trecuți cu vederea jucătorii care prin pregătire conștiincioasă, disciplină, sint adevărate exemple: M. Hangu, R. Stănescu, L. Ailoaie — Medicina; V. Niculescu, I. Toș — Rulmentul; M. Copcea, C. Gușeanu — Foresta Ciurea; T. Arion, C. Giosanu — Politehnica.

Și arbitrii au fost unecri un prost exemplu și au produs nervozitate în rîndul jucătorilor. Nu înțelegem de ce au fost lăsați să conducă arbitri ca I. Pleșca (fără să cunoască regulamentul!), C. Apostol, I. Grădinaru sau T. Vișan (Birlad) care se duc în costum de stradă la arbitraje!

Unii arbitri, bine pregătiți, au făcut ca disputele să nu degenereze, aplicînd just regulamentul; menționăm pe St. Moldoveanu, M. Brehnescu, C. Canură, V. Naumcev. Baza materială a rîmas, ca și în anul trecut, tot atît de săracă și părăsită în sfera preocupărilor UCFS regional Iași. Angajamente au fost dar realizări nu.

CLASAMENT

1. Medicina Iași	22 19 3 0 88—7 41
2. Rulmentul Birlad	22 18 1 3 93—18 37
3. Foresta Ciurea	22 13 4 5 56—23 30
4. Politehnica Iași	22 10 4 8 32—38 24
5. Strungul Birlad	22 10 3 9 44—38 23

D. DIACONESCU
corespondent

ION VOINESCU PE VALEA OLTULUI

Oamenii muncii veniți la tratament și odihnă în stațiunile Olănești și Călimănești au primit recent în mijlocul lor pe maestrul emerit al sportului la fotbal, ION VOINESCU.

În cadrul unor simpoioane organizate pe tema „Preocupări și pasiuni sportive” oaspetele stațiunilor balneare de pe Valea Oltului a vorbit despre activitatea sa ca sportiv fruntaș al țării, cu referiri și la istoricul fotbalului din țara noastră precum și la succesele și... insuccesele înregistrate în ultimii ani.

Numerosi auditori printre care dr. V. Staicu, D. Popescu, I. Vlăcu, N. Popescu și alții au pus o serie de întrebări legate de dorința lor fierbinte ca fotbalul românesc să-și câștige un loc mai merituos în ierarhia europeană. Maestrul emerit al sportului, Ion Voinescu, a răspuns la întrebările puse iar la sfîrșitul simpozionului a fost înconjurat de numeroși tineri și vîrstnici care i-au solicitat un autograf și totodată i-au felicitat pentru frumoasa și îndelungată sa carieră sportivă.

AL. MOMETE
corespondent

RM. VÎLCEA

COPIII ÎNVĂȚĂ FUTBAL

Din inițiativa Consiliului raional și orașeneș UCFS Rm. Vilcea, au fost create cu o lună în urmă, două centre de inițiere în fotbal pentru copii. Unul din aceste centre funcționează pe lingă asociația sportivă Oltul Rm. Vilcea iar celălalt pe lingă asociația Cozia din orașul Călimănești.

Cele două nuclee ale fotbalului vilcean sint frecventate de peste 150 de copii, care, împărțiți pe grupe de vîrstă (10—12; 12—14; 14—16 ani), învață tainele sportului cu balonul rotund.

Profesor coordonator al acestor centre este antrenorul de fotbal Nicolae Dinescu (proaspăt absolvent al I.C.F.) avînd în colectivul său pentru Rm. Vilcea pe antrenorii Constantin Mihăilescu și Ștefan Fânase, iar pentru Călimănești pe prof. de educație fizică Aurel Baidan.

De reținut faptul că ambele centre au repartizate terenuri pe care fac pregătirea precum și materialul și echipamentul necesar.

Deși la începutul activității, o serie de elemente se impun atenției încă de pe acum. Printre acestea cităm pe Constantin Neșteanu și Gh. Diaconescu (Călimănești), Ion Motrescu, Ion Foltea, frații Constantin și Alexandru Barbu (Rm. Vilcea).

M. ALEXANDRU
corespondent

CLUJ

CAMPIOANELE A TREI GENERAȚII

De un frumos succes s-au bucurat în acest an întrecerile fotbalistice din cadrul celor trei campionate ale orașului Cluj. Se apreciază ca bun nivelul majorității partidelor susținute de-a lungul anului competițional, precum și calitatea arbitrajelor prestate.

Titlul de campioane ale orașului au revenit următoarelor echipe: MOTOR I.R.A. — la seniori, cu un număr egal de puncte cu cea de-a doua clasată, Poligrafia, dar cu un golaveraj superior; POLIGRAFIA — la juniori, care astfel, „războină” insuccesul colegilor lor mai vîrstnici și CLUJANA I — la copii, care obțin un succes de prestigiu în lupta directă cu prietenii lor de la clubul Universitatea.

Gh. BOCAN
corespondent

TÎRNĂVENI

CAMPIONAT INTERSTRĂZI

Și la Tîrnăveni, în vara aceasta, copiii au fost atrași într-o competiție de fotbal superior organizată: campionatul interstrăzi, pe două grupe de vîrstă: cei născuți în anii 1952/1953 formează o grupă, iar din 1954 și mai mici, o altă grupă.

Organizarea competiției a creat un interes deosebit în rîndul copiilor din orașul nostru. Cele 20 echipe inscrite (10 pe grupă) și-au început întrecerile oficiale, care se desfășoară pe bază de programare, sistem turneu — tur cu etapă săptămînală.

De menționat că fiecare echipă este pregătită la antrenamente și îndrumată în competiție de către foști și actuali fotbaliști din orașul Tîrnăveni, care au primit cu multă plăcere această muncă.

VALER CUCUI
corespondent

IAȘI

CURS DE ARBITRI

Comisia regională de fotbal Iași a început în luna ianuarie a.c. un curs de arbitri cu 22 participanți, condus de V. Luea, responsabilul resortului tehnic al colegiului de arbitri regional și cu concursul lectorilor M. Rotaru, C. Alexandru, D. Macovei, M. Breloescu etc.

Din cei 22 nu au terminat cursurile decît un număr de 8 cursanți care vor activa în noul sezon fotbalistic.

Din cei opt absolvenți s-au evidențiat prin răspunsuri competente: A. Fonea, V. Bulăi, E. Vină etc.

Pe cînd astfel de cursuri și în centre de raion importante ca Birlad, Vaslui, Pașcani?

D. DUMITRU
corespondent

CRAIOVA

ECHIPA LICEULUI „FRĂȚII BUZEȘTI” CONFIRMĂ

De curînd în orașul Craiova a luat sfîrșit campionatul școlilor generale, etapa orașenească. La această competiție au fost angrenate 27 de echipe reprezentative ale școlilor generale din oraș. După jocuri de un bun nivel tehnic, titlul de campioană a orașului Craiova a revenit echipei Liceului „Frații Buzești” (antrenor prof. Marian Iureș) care în finală a dispus cu 3—0 de echipa Școlii generale nr. 14 (antrenor prof. Gheorghe Zăman) clasată pe locul secund. De remarcă faptul că aceasta

este a doua frumoasă victorie a mîrilor fotbaliști de la Liceul „Frații Buzești” întrucît în anul precedent ei au cucerit locul I pe raion, în cadrul competiției „Cupa orașelor reședință de regiuni”, au cîștigat etapa de zonă de la Brașov, iar în turneul final din Capitală au avut o frumoasă comportare.

În fotografie, echipa campioană a orașului, după victoria finală asupra echipei Școlii generale nr. 14.

VASILE POPOVICI
corespondent

O TREABĂ OPRITĂ LA JUMĂTATEA DRUMULUI

De mai mulți ani, la clubul U.T.A. stăruie un paradox, neplăcut pentru suporterii acestei echipe atît de îndrăgită, inexplicabil pentru toți acei ce nu-i cunosc eit de cît rădăcinile. Cele două fațete contradictorii ale paradoxului constă în faptul că, pe de o parte, echipa de juniori din campionatul republican cîștigă cu regularitate seria în care participă, în timp ce, pe de altă parte, nici unul dintre componenții acesteia nu-și găsește loc bine ancorat în formația de seniori din prima categorie a țării. Am încercat să lămurim într-o oarecare măsură acest fenomen, discutînd cu tehnicienii centrului de antrenament U.T.A.

Totul interlocoierii noastre sint de acord că la U.T.A. există juniori dotați, iar unii chiar foarte talentați, care, în mod normal, după o pregătire prealabilă, necesită de cerințele primei categorii, se pot insera ca oameni de bază ai echipei de categoria A. Și nu se poate spune că unii juniori din rîndul acestora nu au fost încadrați în lotul echipei de seniori, dar o dată promovați s-a constatat că ei nu corespund pretențiilor și greutăților jocurilor de categoria A. Cel mai clocvent și mai recent caz îl constituie fundașul central Cucla care, după părerea unanimă, nu a dat randamentul scontat, deși se consideră că în privința talentului el nu se situează sub nivelul celui pe care l-au arătat la vîrsta junioratului jucătorii consacrați astăzi, formați la școala arădană, cum ar fi Tîrlea, Koszka, Jenei etc. Este limpede că față de perioada de atunci, acum se manifestă o defecțiune în procesul de formare și promovare a juniorilor talentați arădani. Ea este generată de limitele unei munci efectuate doar pe jumătate de către antrenorii echipei de juniori. Antrenamentele acesteia, conduse de A. Dan, sint făcute într-adevăr cu multă

seriozitate și simț, dar ele nu au în vedere decît cîștigarea seriei și apoi, eventual, turneul final al campionatului de juniori (ceea ce nu e rău), fără să aibă însă în vedere și acel aspect suplimentar al procesului de antrenament — pregătirea individualizată a celor mai talentați juniori cu scopul promovării lor în echipa întîi. Să ne amintim că în anii din urmă, apariția și consolidarea unor prezențe ale juniorilor în prima formație se datorau tocmai atenției cu care antrenorul N. Dumitrescu trata pregătirea individualizată, de „anticameră” pentru categoria A, a celor mai buni dintre juniori.

Ca în fiecare an, la U.T.A. există și în prezent tineri cu calități deosebite printre care Sima, Dob, Mercea și Schwartz (fiii foștilor internaționali), Zöldhegyi, Cucla, iar echipa de seniori nu ar avea decît de cîștigat dacă ar beneficia de aportul lor. Condiția esențială este însă ca ei, și alții tineri fotbaliști arădani, să se bucure nu de o atenție formală în virtutea căreia să fie introduși și scoși din lotul primei garnituri cu aceeași ușurință ca-n ultima vreme, ci de o grijă atentă prealabilă, caldă și primitivă, favorabilă creării personalității lor ulterioare de jucători de prim rang. În acest sens, se impune ca de ci să se ocupe oameni destoinici, cu experiență și dragoste pentru o asemenea treabă dificilă. Nu este lipsit de semnificație faptul că, dintr-o discuție cu maestrul sportului A. Mercea, am aflat că el ar dori foarte mult să se ocupe de pregătirea individualizată a juniorilor apti pentru promovarea în echipa de categoria A. De ce atunci acestui antrenor îi este dat de ani de zile să lucreze numai cu grupele de copii?

Tovarăși conducători și antrenori ai clubului U.T.A., aveți cuvîntul...

M. MITITEANU
corespondent

RINDUL DE SUS, de la stînga la dreapta: Z. Farmati — antrenor — F. Tușă, A. Mercea, V. Pecican, I. Sima, I. Fakelman, L. Dobi, L. Zöldhegyi, L. Schwartz, Gh. Bodea, A. Dan — antrenor; RINDUL DE JOS, aceeași ordine: A. Mercea — antrenor la o grupă de copii — N. Moca, C. Dobay, A. Naghy, T. Tudor, I. Cevrilas, T. Mihușu, G. Vastag, D. Ghirlea.

RUGĂM PE IUBITORII FOTBALULUI SĂ NE RĂSPUNDĂ: CE TINERI FOTBALIȘTI TALENTAȚI CUNOAȘTEȚI?

Cititorii care ne vor indica elemente de perspectivă, jucători mai tineri de 23 de ani, din categoriile regionale, orașenești și raionale, ce vor fi luați în considerare și promovați în cursul acestui an în loturile echipelor de categoria A, și B, sau lotul reprezentativ de juniori, vor primi cite un abonament gratuit la revista FOTBAL pe anul 1968

De la începutul apariției, revista noastră a propus și a insistat de mai multe ori ca depistarea tinerilor fotbaliști talentați să fie făcută pe căile cele mai eficiente, indiferent de dificultăți, eforturi și impedimente materiale.

Încă din luna iunie a anului trecut, am sugerat ca pe timpul vacanței de vară să se organizeze un turneu de 16 echipe regionale, alcătuite din tinere talente sub 23 de ani, turneu care să evidențieze elemente apte să completeze loturile deficitare cantitativ și calitativ ale categoriei A. Am repetat sugestia în primăvara acestui an, dar din nou ea nu a fost luată în seamă.

Considerăm că principala problemă a fotbalului nostru este și va rămâne încă mult timp insuficientul număr de fotbaliști valoroși, de nivelul categoriei A și internațional. Constatăm de asemenea că posibilitățile de depistare a elementelor talentate sînt reduse, după cum unele interese înguste locale barează ascensiunea unor fotbaliști dotați.

Acestea sînt motivele care ne-au determinat să inițiem o acțiune de desco-

perire a tinerilor fotbaliști talentați, cu sprijinul iubitorilor fotbalului din întreaga țară. Sîntem convinși că cititorii noștri vor sprijini această acțiune și ne vor scrie amănunțe despre tinerii fotbaliști sub 23 de ani din categoriile inferioare, pe care-i cunosc și apreciază că pot deveni apți să joace peste citeva luni în campionatul categoriilor A și B.

Sesizările cititorilor noștri, cu detaliile respective asupra jucătorilor, însoțite eventual de fotografii, vor fi publicate de revista noastră.

Este ușor de închipuit ce mare satisfacție vor avea iubitorii fotbalului care vor contribui la consacrarea tinerelor talente!

În dorința de a recompensa pe cititorii ale căror propuneri se vor concretiza, pînă la sfîrșitul acestui an, prin preluarea elementelor depistate de ei în loturile echipelor de categoria A și B, le vom oferi cite un abonament gratuit la revista FOTBAL pe anul 1968.

Propunerile vor fi trimise pe adresa revistei noastre, cu mențiunea „TINERE TALENTE”.

Dezbaterile despre situația din fotbalul nostru continuă cu intensitate. Iubitorii ai fotbalului din cele mai variate domenii de activitate își spun cuvîntul cu pricepere și bună credință. Niciodată propunerile n-au fost făcute mai judicioase, mai realist decît acum. Dorința sinceră de a contribui la construirea unui edificiu solid al acestui sport rezultă din fiecare sugestie. Avem astfel toate motivele să sperăm că de această dată conducerea mișcării sportive, avînd în față un tablou atît de divers de păreri și proiecte, va ști să dea fotbalului pentru viitor cele mai bune soluții în vederea realizării unui progres cit mai rapid posibil.

Nu-i mai puțin adevărat că obținerea de succese pe această cale necesită reforme structurale pentru aplicarea cărora e nevoie de studiu și de pregătire. Probleme ca autonomia cluburilor, modificarea sistemului competițional, reorganizarea bazei de masă a fotbalului și, eventual, introducerea într-o formă potrivită a profesionalismului, cer schimbarea actualei baze a fotbalului și această operație nu poate fi făcută bătînd din palme. De aceea, este aproape sigur că vom pași în noul campionat tot în vechile tipare, urmînd ca pe parcurs să fie adoptate modificările cele mai potrivite. ESTE ÎNSĂ SIGUR CĂ FOTBALUL VA AVEA DE CISTIGAT DACĂ CONCLUZIILE ACTUALELOR DEZBATERI, CELE MAI AMPLE, CELE MAI DESCHISE ȘI MAI CURAJOASE DIN CITE S-AU FĂCUT ÎN FOTBALUL NOSTRU, VOR FI CONCRETIZATE FĂRĂ PRIPEALA CARE A CARACTERIZAT DE CELE MAI MULTE ORI STILUL DE MUNCĂ DIN FOTBALUL NOSTRU.

Lipsa de răbdare a fost marea pacoste care a guvernat acest sport. Nimeni n-a avut tăria să aștepte roadele unei munci mai îndelungate și fiecare a plătît intrînd în criză de timp. Acum cinci ani, după meciul pierdut cu Spania la Madrid, un antrenor, e vorba de Ern. Vogl, a preconizat 7-8 ani de muncă pentru a se ajunge la rezultate adevărat valoroase în fotbalul nostru. Teza acestuia a fost atunci respinsă și s-a apelat la unele mijloace care au adus o învioreare pentru citva timp. În schimb, după cinci ani de la acest episod, constatăm că deși s-au realizat unele îmbunătățiri, cum ar fi înființarea celor 14 centre de juniori din țară, terenul ferit al fotbalului nostru n-a fost explorat în adîncime, astfel că marije probleme din acest sport sînt aceleași de acum 10 ani.

Acum, ca și în 1962, ne aflăm în fața aceleiași dileme. Să așteptăm oare 7-8 ani de aici înainte pînă se vor stratifica eventualele reforme fără să avem pretenții în acest timp la rezultatele interna-

ționale prestigioase? Firește că nu, DAR, CONCOMITENT CU PREOCUPAREA PENTRU ÎMBUNĂTĂȚIREA JOCULUI ȘI REZULTATELOR ECHIPEI NAȚIONALE SĂ NU FIE SLĂBITA NICI O CLIPĂ INTENSITATEA MUNCII PENTRU CONSTRUIREA UNUI ORGANISM VIABIL AL FOTBALULUI, CU O TEMELIE PUTERNICĂ, ÎN STARE CA PESTE CÎTIVA ANI SĂ NE FURNIZEZE JUCĂTORI INTERNAȚIONALI VALOROȘI ȘI O ECHIPĂ NAȚIONALĂ PUTERNICĂ.

Greșeala fundamentală făcută pînă în prezent a fost lipsa de preocupare organizată, continuă și intensă pentru creșterea de noi cadre în fotbal, în profitul aproape exclusiv al echipelor naționale. Această eroare s-a întors ca un bumerang împotriva aceluia care au comis-o deoarce

5 jucători din echipa invinsă de Elveția și alți trei fotbaliști din lotul deplasat la Zürich, dar care nu au jucat acolo. Dacă ținem seama și de faptul că după meciul cu Italia s-a apreciat că Pircălab și Dobrin ar fi fost și ei necesari în formație, ajungem la concluzia CĂ ECHIPA NAȚIONALĂ ESTE MAI PUȚIN O PROBLEMĂ DE SELECȚIONARE ȘI MAI MULT, BA CHIAȚ ÎN ÎNTREGIME, O PROBLEMĂ DE CADRE. După încercările recente, puțin reușite, făcute cu Năftănăilă, Libardi, Pescaru, I. Popescu, C. Radu, Oblemenco și Györfi, rezultă că TREBUIE ÎNSISTAT ÎN ACȚIUNEA DE DEPISTARE A VALORILOR REALE, CARE SĂ FIE VALORIFICATE ÎN TIMPUL CEL MAI SCURT.

Sezonul internațional bate însă acum la ușă. Echipa națională se

de la București, într-o perioadă de o lună de zile de deosebită activitate, nici jucătorii selecționabili, nici cluburile nu au avut tăria și spiritul de răspundere să realizeze măcar o pregătire normală pentru întîlnirea cu Italia. Majoritatea jucătorilor a răspuns apelului la noul lot cu potențialul redus la jumătate, în așa fel încît pînă la joc n-au mai putut cîștiga decît pînă la 80 la sută din capacitatea normală. Întîlnirea cu Italia a fost pierdută exact după consumarea forței integrale de ripostă în fața valoroșilor adversari, în ultimul sfert de oră de joc.

Trebuie făcută însă observația că scăderi inadmisibile ale potențialului fizic și, implicit, al aceluia tehnic, s-au constatat adesea în meciurile susținute de echipa României. Antrenorii și medicii nu s-au

plîns la meciul cu Italia pentru prima oară de incompleta pregătire cu care selecționabilii se prezintă la loturile reprezentative. Jucătorii au, în general, mentalitatea greșită de a considera că recuperează în perioada de pregătire la lotul reprezentativ ceea ce pierd cu sau fără bună știință mai înainte de a se apela la el. ASTFEL, ÎN LOC CA ÎN LOTUL REPRESENTATIV SELECȚIONABILII SĂ-ȘI DESĂVÎRȘESCĂ FORMA, EI DE ABIA ATINGO O CAPACITATE NORMALĂ DE JOC ȘI DE MULTE ORI NICI MACAR ATÎT. Aceasta înseamnă că fotbaliștii nu privesc cu simț de răspundere activitatea lor și mai cu seamă rolul lor important în echipele reprezentative.

În această vacanță fotbalul nostru se află într-o situație cu totul specială. Din cauză că federația nu are încă stabilit noul profil și noile răspunderi, pregătirea de vară a echipelor de categoria A se face fără controlul obișnuit pînă acum, fără accentul pe elementele susceptibile de selecționare. S-ar putea ca această împrejurare să folosească în sensul că echipele, conducerile și antrenorii lor vor trebui să rezolve totul cu mijloacele lor proprii, dar în același timp există și pericolul delăsării, al aminării eforturilor de pregătire pentru începutul campionatului, pentru ajunul întîlnirilor internaționale.

DE ACEEA ESTE DE DATORIA FIECĂRUI FOTBALIST FRUNTAȘ SĂ FACĂ ÎNAINTEA CAMPIONATULUI O PREGĂTIRE PERSONALĂ ȘI COLECTIVĂ CU O ASEMENEA PASIUNE ȘI RĂSPUNDERE ÎNCIT LA 20 AUGUST, DATA ÎNCEPERII CELUI DE AL 50-LEA CAMPIONAT AL ȚĂRII, SĂ CONSTATĂM CĂ TOȚI FOTBALIȘTII DE CATEGORIA A SÎNT ÎN FORMĂ, CĂ ÎNCEP NOUL SEZON DE LA UN NIVEL DE LA CARE SĂ SE POATĂ OBTINE PE PARCURS O CONTINUĂ CREȘTERE A FORMEI ȘI CHIAȚ O RIDICARE A VALORII.

Actuala vacanță trebuie folosită cu cumpătare, ca o reală sursă de îmbunătățire a forțelor în vederea relucrării activității competiționale.

Majoritatea echipelor de categoria A au și început pregătirile. Reporterii noștri au consumat dorința și străduința multora dintre cei vizitați de a face o reîntîrire cit mai aproape de deplîntarea capacității de joc. ÎMPORTANT ESTE ÎNSĂ CA TOȚI JUCĂTORII SĂ AIBĂ UN ASEMENEA TEL ȘI ÎNDEOSEBI ACEIA CARE SE ȘTIU SAU CARE VOR SĂ DEVINĂ SELECȚIONABILII. Pentru jucătorii care au fost în componența echipelor naționale în ultimele jocuri cu echipele Elveției și Italiei este chiar obligatoriu ca ei să fie exemple de hărnicie în pregătire și de arzătoare dorință de a infirma slaba lor comportare internațională din prima jumătate a anului 1967.

În același timp, antrenorii au datoria să vegheze ca aceste îndatoriri să fie puse în practică de fotbaliștii. FIECARE ANTRENOR SĂ CONSIDERE CĂ ESTE RĂSPUNZĂTOR DE PE ACUM DE COMPORTĂRILE VIITOARE ALE ECHIPELOR NAȚIONALE, SĂ INSUFLE JUCĂTORILOR LOR UN NOU AVÎNT, PASIUNE ÎN ANTRENAMENT, CONȘTIINȚĂ RĂSPUNDERII PE CARE TREBUIE S-O AIBĂ FAȚA DE IUBITORII FOTBALULUI DIN ȚARA NOASTRĂ, ASTĂZI ÎN NUMĂR DE SUȚE ȘI SUȚE DE MIL.

Dacă jucătorii nu vor prețui frămîntările tuturor aceluia care sînt decepționați de ultimele lor comportări, dar care în fapt îi înconjoară cu dragoste, și nu vor pregăti cu conștiinciozitate și pasiune nou sezon intern și internațional, ei nu vor mai merita atenție din partea nimănui și vor trebui să suporte consecințele indolenței lor.

Să înlăturăm efectele negative ale derutei și să facem loc ambiției justificate de a arăta că fotbalul nostru are, cu toate lipsurile constatate, resurse să revină pe o linie de plutire, de pe care, cu sprijinul măsurilor ce vor fi luate, să poată progresa în timpul cel mai scurt!

Aurel NEAGU

TOȚI FOTBALIȘTII ÎN FORMĂ LA ÎNCEPEREA CAMPIONATULUI ȘI, ÎN DEOSEBI, SELECȚIONABILII!

FONDUL DE JUCĂTORI VALOROȘI S-A SUBȚIAT DIN CE ÎN CE MAI MULT ÎN ULTIMII ANI VIITOARELE EFORTURI DE SELECȚIONARE DIN LUNILE URMĂTOARE NU VOR GĂSI DECIT 25-30 DE FOTBALIȘTI APTI PENTRU ECHIPA NAȚIONALĂ.

De la 1 ianuarie 1967 și pînă la meciul cu Italia de la București, inclusiv, de la 25 iunie, au fost încercați un număr de 38 de selecționabili, dintre care în cele cinci meciuri internaționale ale sezonului trecut au jucat 23 de jucători: M. Ionescu (3), Dăcu, Constantinescu și Răducanu cite un joc (PORTARI), Popa, Sătmărcanu (2), Nunweiler III (5), D. Nicolae (3), Mocanu (5), C. Dan, Lufțescu, Barbu, cite unul (FUNDAȘI), Gherghelji (5), Dobrin (4), Năftănăilă un joc (MIJLOCAȘI), Lutescu (5), Ion Ionescu (4), Dridea I, Frățiță, Pircălab, Dumitriu II, cite două meciuri, Sorin Avram și Nunweiler VI, cite un joc (ÎNAINȚĂȘI).

Chiar după meciul de la Zürich, cînd s-a pus, pentru moment, problema renunțării la jucătorii care au evoluat în meciul-retur cu Elveția, nu s-a putut alcătui o echipă fără aceștia, nu de dragul lor, ci pentru motivul că fotbalul românesc nu dispune decît de un lot foarte restrîns de valori. În partida retur cu Italia de la București, care a urmat la o lună după meciul de la Zürich, au făcut parte

de la București, într-o perioadă de o lună de zile de deosebită activitate, nici jucătorii selecționabili, nici cluburile nu au avut tăria și spiritul de răspundere să realizeze măcar o pregătire normală pentru întîlnirea cu Italia. Majoritatea jucătorilor a răspuns apelului la noul lot cu potențialul redus la jumătate, în așa fel încît pînă la joc n-au mai putut cîștiga decît pînă la 80 la sută din capacitatea normală. Întîlnirea cu Italia a fost pierdută exact după consumarea forței integrale de ripostă în fața valoroșilor adversari, în ultimul sfert de oră de joc.

Trebuie făcută însă observația că scăderi inadmisibile ale potențialului fizic și, implicit, al aceluia tehnic, s-au constatat adesea în meciurile susținute de echipa României. Antrenorii și medicii nu s-au

plîns la meciul cu Italia pentru prima oară de incompleta pregătire cu care selecționabilii se prezintă la loturile reprezentative. Jucătorii au, în general, mentalitatea greșită de a considera că recuperează în perioada de pregătire la lotul reprezentativ ceea ce pierd cu sau fără bună știință mai înainte de a se apela la el. ASTFEL, ÎN LOC CA ÎN LOTUL REPRESENTATIV SELECȚIONABILII SĂ-ȘI DESĂVÎRȘESCĂ FORMA, EI DE ABIA ATINGO O CAPACITATE NORMALĂ DE JOC ȘI DE MULTE ORI NICI MACAR ATÎT. Aceasta înseamnă că fotbaliștii nu privesc cu simț de răspundere activitatea lor și mai cu seamă rolul lor important în echipele reprezentative.

În această vacanță fotbalul nostru se află într-o situație cu totul specială. Din cauză că federația nu are încă stabilit noul profil și noile răspunderi, pregătirea de vară a echipelor de categoria A se face fără controlul obișnuit pînă acum, fără accentul pe elementele susceptibile de selecționare. S-ar putea ca această împrejurare să folosească în sensul că echipele, conducerile și antrenorii lor vor trebui să rezolve totul cu mijloacele lor proprii, dar în același timp există și pericolul delăsării, al aminării eforturilor de pregătire pentru începutul campionatului, pentru ajunul întîlnirilor internaționale.

FUNDAȘI CENTRALI AVEM NEVOIE?

Neînțelegînd jocul modern, vechiul half centru, „politistul”, văzut pentru prima dată la Arsenalul lui Chapman, cel care mai bine de 25 de ani domnise peste defensivă, s-a găsit după 1950 într-o dilemă ce părea de nereșolvat.

Halful centru fusese un sumum al vechiului sistem de apărare, pînă cînd practicienii jocului modern, analizîndu-l, au descoperit că de fapt el fusese o slăbiciune a WM-ului. Nu toți și-au dat seama de aceasta nici cînd echipa Ungariei a „asasinat” centrul half al echipei engleze de Wembley, în 1953 și stabilind citeva luni mai tîrziu supremația fotbalului lor, la Budapesta, în urma noii victorii cu 7-1 asupra aceluiași adversar. Anii de mai tîrziu au arătat cu claritate că centrul half devenise principala slăbiciune în sistemul defensiv al WM-ului pentru că în realitate stoperul avea de îndeplinit două mari sarcini. El le putea îndeplini eficient dacă era un jucător inteligent și cu o tehnică bună, depinzînd însă de mișcarea în teren a centrului înaintaș. Dacă acesta din urmă se mișca în adîncimea cîmpului de joc ori se deplasa pe extremă, stoperul era forțat imediat să se întorcă: „Să-mi marchez omul ori să-l las pentru a acoperi în continuare spațiul din fața porții?”

Azi putem vedea că fundașilor laterali li se pune aceeași dilemă în fața extremelor care manevrează înapoi sau se mișcă spre interiorul terenului. Dacă fundașul avansează după extrema adversă, atunci el imediat își invită adversarii să plaseze un jucător în spatele lui, în spațiul pe care fundașul trebuie să-l acopere.

Acesta este principii pe care se bazează actuala mișcare eficientă în teren, fundașii laterali urmîrind ca propriile extreme să poată primi o pasă decisivă în spatele fundașului advers.

Unele echipe au ajuns la concluzia că apărătorii nu trebuie să plece pentru marcaj după adversari. Spațiul, se spune în acest caz, este mai important decît omul.

Acest adevăr a fost ignorat înainte de 1953, cu excepția unguirilor care au pus în practică „uciderea” halfului centru al echipei engleze Harry Johnston. Întotdeauna l-am admirat pe acest jucător care aduse cu el din vechiul său post de half de margine, finețea și inteligența, calitățile nu prea răspîndite printre stoperi. Dar nici el n-a putut răspunde problemelor puse de Kocsis, Hidegkuti și Puskas. Hidegkuti l-a „pisat” și l-a turmentat pe Johnston, atrăgîndu-l constant în afara zonei centrale. Pe cînd Hidegkuti și Johnston ieșeau din acest spațiu, înăuntrul lui pătrundeau ori Kocsis ori Puskas (meori și halful dreapta Bozsik) urmîrind o pasă sau chiar mingile venite de la jucătorii englezi, nervoși. Reducînd mișca-

rea unguirilor la termeni elementari, se poate aprecia acum că trio-ul de la mijlocul terenului nu făcea nimic mai deosebit decît „rătăcitorul” centru atacant.

Pe lângă această manevră, extremele unguirilor aveau o mare rază de acțiune, obligînd fundașii englezi să-i urmeze mai mult decît se obișnuise pînă atunci. Și rezultatul a fost simplu: spațiul lăsat liber de fundași a fost la discreția adversarilor iar centrul half pur și simplu înlăturat din cale.

Astăzi, cu schema de 4-2-4 larg răspîndită, se vede clar că majoritatea echipelor folosesc două virfuri de atac. În funcție de aceasta, fiecare din fundașii centrali marchează unul din virfuri și totodată caută să acopere spațiul destinat. Ei sînt totuși împovărați de acest dublu rol și de aceea mai pot fi încă „scosi din joc” de o poziție avansată, inteligent folosită.

Jocul defensiv modern încearcă să țină cont de această slăbiciune, cerînd celor doi fundași centrali să se acopere reciproc. Dacă unul iese la interceptie, celălalt se va plasa negresit înapoi pentru acoperire, și invers. În general această sarcină de dublare reușește bine cînd cei doi jucători au experiență și inteligență tactică, dar ea constituie, totuși, în mod aparent paradoxal, principala slăbiciune a acestui sistem. Dînd peste doi atacații centrali cu un bun demarcaj și control al balonului, ca de exemplu Geoff Hurst și Johnny Byrne, domnea printre apărășii adverse. Doi fundași centrali nu erau suficienți pentru a-i marca și totodată a acoperi zona centrală în care, îndeobște, rămneau liberi Peters și Boyce. Se impunea în acest caz trei fundași: cite unul pentru Byrne și Hurst iar al treilea pentru acoperirea zonei centrale.

Aceasta ar fi însemnat un caz tipic de *catenaccio* — patru fundași de linie, fiecare marcînd sever adversarul direct iar *libero* manevrînd în spatele acestei linii, pentru acoperire. Aceasta ar fi ultima expresie a apărășii betonate.

Din punct de vedere al atacului, tacticile moderne defensive fac necesară o proaspătă gîndire și noi modalități de abordare a ofensivei. Atacații, sever marcați, și-au dat seama că în primul rînd trebuie să scape de sub supravegherea adversarului ca apoi să-l depășească pe „măturător”. S-a trecut astfel la dezvoltarea unei noi tactici care poate fi pe scurt denumită „arta de a trece un om venit din urmă în spatele ultimului apărător”.

Manevra poate fi făcută pe aripi sau pe centru, jucătorii schimbîndu-și pur și simplu locurile. În timp ce fundașul dreapta ia locul extremei sale de pe aceeași

parte pentru a se intercala într-o acțiune de atac, schimbarea locului și atacul supranumeric constituie un răspuns la apărarea modernă.

Dar pentru apărășii se mai pun și alte probleme care necesită un răspuns. În primul rînd trebuie spus că fiecare dintre jucătorii adversi aflați în ofensivă trebuie marcat de un apărător. În al doilea rînd, trebuie înțeles că acoperirea spațiului este mult mai importantă decît marcajul, în afara cazului cînd se folosește jucătorul *libero* al cărui rol este în exclusivitate acoperirea. Astfel este clar că în orice moment fiecare apărător trebuie să decidă singur dacă iese la interceptia balonului, dacă își urmează îndeaproape adversarul direct sau dacă păstrîndu-și zona — lăsîndu-și deci liber omul —

SPECIALISTII AU CUVINTUL

rămîne să controleze apropierea de buturi.

În funcție de măiestria individuală a apărășilor de a se orienta în orice moment, vom decide deci dacă folosim sau nu apărășii cu *libero*.

Astăzi sînt practicate patru forme de bază ale apărășii:

- 1) vechiul sistem cu trei fundași, bazat pe WM;
- 2) sistemul — relativ vechi — cu 4-2-4, bazat pe patru fundași;
- 3) *catenaccio* — cu patru fundași din care unul joacă în spatele celorlalți trei;
- 4) sistemul beton ultradefensiv cu cinci fundași, din care unul manevrează în urma celorlalți.

Vreau să spun că, în general vorbind, folosirea unui jucător *libero* limitează capacitatea contraatacurilor. Dar, pledînd sau nu pentru folosirea unui asemenea jucător, totul depinde în ultimă instanță de măiestria apărășilor (în special a fundașilor centrali) în comparație cu virfurile de atac. Dacă cei doi apărășii pot conlucra bine, sistemul cu patru fundași se dovedește suficient. Dacă, în schimb, ei sînt depășiiți, trebuie apelat la „măturător”.

Deci, de cîți fundași centrali avem nevoie?

De unul (dacă e un jucător excepțional!), de doi (care trebuie să fie foarte buni, într-adevăr) sau de trei. Înainte de a decide însă, trebuie să studiem propriul sistem defensiv în acțiune și să vedem de ce primim goluri!

(După revista engleză „WORLD SOCCER”)

Fotbalul, care a evoluat enorm în timpul ultimilor 5 sau 6 ani, a schimbat în așa fel jocul încît în 1967 fotbalul nostru pare o rudă foarte îndepărtată a celui practicat pe vremea WM-ului în anul '30. Acum jocul trebuie să se bazeze pe rapide contraatacuri, cu preponderența jocului pe aripi, accentul fiind pus pe viteză.

Toate acestea trebuie să fie clare pentru oricine urmărește evoluția jocului, dar, din păcate, multe cluburi sînt încă dominate de o mentalitate defetistă. Am spus că Spartak Trnava își bazează jocul pe contraatacuri, dar aceasta nu înseamnă că noi jucăm defensiv. Ofensiva relevă o parte din secretul jocului în 1967: noi trebuie să atacăm și continuăm SĂ ATACĂM TOT TIMPUL CÎT SÎNTEM ÎN POZESIA BALONULUI. La Trnava, 9 din cei 11 jucători sînt liberi să atace.

Desigur, eu sînt fericit să antrenez o echipă într-un oraș mic, pentru că în marile cluburi din metropolele Europei, frica de înfrîngere îl forțează pe antrenor să organizeze jocul pe stricte principii defensive. În Trnava, conducătorii și suporterii nu s-au așteptat niciodată SĂ ÎNVINGEM ORICUM și n-a fost o surpriză pentru nimeni cînd am pierdut. Ei au făcut cu-

ori în fiecare zi. Prima tranșă începea la ora 7 (înaintea micului dejun), a doua etapă la ora 15 și a treia la 18,30, aceasta din urmă desfășurîndu-se într-un bazin de înot acoperit. În tot ce făceam, urmarea obținerea unei bune condiții fizice și a vitezei.

Ne-am deplasat apoi pentru pregătirile finale la Bratislava, într-o frumoasă și modernă sală de gimnastică. Dimineața lucram pentru tehnica individuală, varînd exercițiile cu baschetbal și handbal (în vederea îmbunătățirii reflexelor), iar după-amiezele le petreceam la un patinoar acoperit. În această perioadă, scopul nostru era viteza și pentru ca jucătorii s-o dobîndească îi solicitam în sprinturi de cite 25 de m, purtînd în mîini o minge medicinală. După fiecare sprint, balonul era aruncat și jucătorul mergea 40 de metri pentru a-și recupera suflul în vederea sprintului următor. Cu fiecare ciclu terminat, jucătorii deveneau mai oboșiți și în consecință spațiul de recuperare se lungea pînă la 80 și chiar 120 de m. Cele 20 de asemenea curse efectuate cu mîngie medicinală în fiecare ciclu, ne asigurau că fiecare jucător va fi capabil să dea maximum de efort în regim de viteză.

Antrenamentul pentru desăvîșirea calităților fizice constituie doar armătura procesului nostru de antrenament. Pentru a obșnuși jucătorii să joace într-o concepție modernă, noi am stabilit un ciclu întreg de exerciții pentru dribling. Doi jucători contra unul; trei contra doi; trei contra unul și patru contra doi — fiecare exercițiu terminîndu-se cu șut la poartă.

În timpul sezonului competițional, ne antrenăm în mod obișnuit de patru ori pe săptămîină cu un total de nouă sau zece ore, fiecare ședință avînd aproximativ 40 de minute dedicate acestor exerciții. Prin intermediul lor, jucătorii învață „cum să joace”. Apărătorii învață să anticipeze și să oprească atacul advers iar atacații cum să atace.

Multe din exercițiile noastre se bazează pe ideea de a-l pune pe jucătorii noștri din apărare, ca și pe mijlocul A (vezi schemele de mai jos), un exercițiu de patru jucători contra doi, noi avem doi mijlocași (6 și 9) și cel doi înaintași centrali (8 și 9) care sînt strîns marcați de apărășii, 6 aruncă balonul spre nr 10 venit înapoi și în timp ce numărul 6 se cșteaptă să reprimească pasul, 9 avansează ca să ia locul lui 10. În același timp, 8 se deplasează înainte pe extrema stîngă pentru a crea spațiu liber și cînd 6 reprimește pasa de la 10 el o aruncă înainte înspre 9, acesta din urmă trebuie să șuteze la poartă.

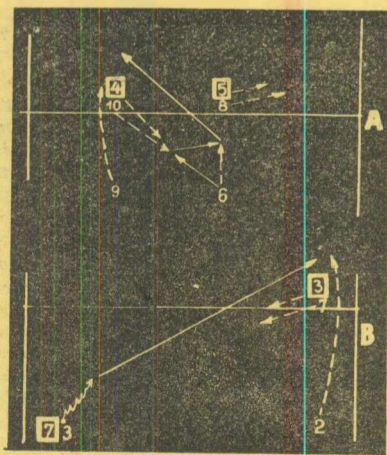
În exemplul B, noi folosim deopotrîvă lansarea fundașilor laterali în atac. Fundașul stînga cștigînd balonul într-un duel cu extrema adversă, pornește cu el înainte în timp ce aripi dreaptă (7) se deplasează spre interior. Sever marcat de 3, aripi noastră dreaptă va crea astfel spațiul în care fundașul nostru dreapta va avansa. 3 efectuează o pasă lungă în cruce către 2 și astfel fundașul dreapta va ajunge să șuteze la poartă.

Cît de important este un asemenea mod de abordare, poate fi judecat prin prisma jocului extremei noastre stînga, Josef Adamec. În timp ce la Dukla Praga și Slovan Bratislava Adamec nu reușea să marcheze mai mult de patru goluri într-un sezon, în echipa noastră a ajuns golgeterul campionatului cu 20 de goluri.

Mulți dintre tinerii noștri jucători au beneficiat, de asemenea, în urma unei astfel de concepții ofensive, în special fundașul dreapta Dobias și înaintașul central Kuna care, ambii în vîrstă de 19 ani, au jucat deja de citeva ori în echipa națională.

Inițial, un asemenea program de antrenament n-a fost apreciat de jucătorii, în primele luni eu fiind acuzat de dictatură. Chiar și în zilele de meci, la ora 10, noi avem un antrenament sumar, fără balon, o ușoară mișcare, apoi masa se servește la teren.

Acum discuțiile despre „dictatură” sînt de mult uitate. Jucătorii și-au dat seama că fiecare lucru este făcut în folosul lor, în folosul echipei.

CARNET BIBLIOGRAFIC

AU APĂRUT:

Tudor Vasile: „Fotbalul de-a lungul unui secol”
V. Stănculescu: „Pregătirea fizică a fotbalistilor”

VA APĂREA:

C. Tească: „Din nou pe meridianele fotbalului”

„Virfurile de atac” ale echipei West Ham: Geoff Hurst (dreapta) și Johnny Byrne (nr. 9)

La început doar câteva; apoi zece, apoi sute și sute de corespondențe... Unele scrise în grabă, pe nerăsuflăte, parcă de teama de a nu pierde nici una din ideile pe care omul și le-a propus; altele, caligrafiate cumigală. „pe probleme”, trădând meticulozitatea și spiritul analitic al autorului... Un șuvoi, neîntrerupt nici la această oră, de epistole al căror conținut se înscrie în sfera atât de discutată în ultima vreme a fotbalului nostru de performanță. Pe plicuri, ștampilele poștei poartă numele a zece și zece de comune, orașele și orașe de pe întreg cuprinsul țării. Muncitori de toate categoriile, ingineri, oameni de artă și litere, profesori, activiști de stat și obștești, medici, elevi, studenți, pensionari, sportivi activi sau nu, au așternut pe hirtie, unii adresându-se poate pentru prima dată unui organ de presă, păreri lor sincere, gândurile lor cele mai bune, dorința lor de a sluji cu un sfat dat la vreme, eforturile acelora ce au răspunderea însănătoșirii fotbalului.

Convergența și divergența soluțiilor conținute în toate corespondențele primite în ultimele 6 săptămâni la redacție, au dat acestui „dialog la distanță” un caracter de adevărată dezbateră publică în care, credem, nici un aspect din fotbalul nostru, nu a fost lăsat la o parte.

Redacția a rezervat în ultimele apariții ale revistei câte o pagină acestei dezbateri. Cum era și firesc, însă, numărul mare de scrisori a făcut ca o cantitate apreciabilă din propunerile și sugestiile venite din partea iubitorilor fotbalului să nu poată vedea lumina tiparului. De aceea, am considerat util de a opera în acest număr al revistei o sinteză a celor mai importante soluții exprimate de cititori, fie că ele au fost reflectate sau nu în paginile noastre anterioare.

RELATIA CLUB - ANTRENOR - JUCĂTOR

Aproape că nu a existat scrisoare în care autorul să nu fi abordat dintr-un unghi oarecare această tricomponentă principală a activității fotbalistice de performanță. Așa cum se exprima unul dintre corespondenții noștri, ea sintetizează cele mai diverse aspecte reflectate de-a lungul perioadei din urmă în evoluția fotbalului românesc. Și dacă, în unanimitate, cititorii sînt de părere că neajunsurile semnalate la cluburi, în munca antrenorilor, în pregătirea jucătorilor sînt efecte ale unor stări de fapt generate și permanentizate de lipsa unei organizări judicioase, de incompetență, goană după rezultate facile și imediate, de inexistența muncii de perspectivă, de slaba activitate educativă, de lipsa unui control riguros pe toate etaloanele etc., etc., în schimb soluțiile sugerate diferă de la scrisoare la scrisoare, sau de la un grup la altul de cititori.

Un punct de vedere aproape comun îl constituie problema clubului. Toți cei ce s-au referit la această chestiune au subliniat NECESITATEA REORGANIZĂRII CLUBURILOR NOASTRE DE FOTBAL DUPĂ MODELUL CELOR MARI DIN STRĂINĂTATE, care să funcționeze după un statut propriu, ca o întreprindere de sine stătătoare. Se propune ca asemenea cluburi să se bucure de deplină libertate, pe baze legale bineînțelese, în asigurarea programului lor de venituri și cheltuieli, să dispună de o bază materială corespunzătoare (îndeosebi terenuri și echipament), să posede un mare număr de membri cotizanți ca sursă principală de sporire a posibilităților materiale, să li se acorde dreptul de a trata direct, la libera alegere, contacte bilaterale cu formații de club de peste hotare. Mulți cititori și-au exprimat dorința ca cluburile noastre să posede, în sfîrșit, culorile lor distincte, insignele, imnul și steagul lor, care să le creeze o personalitate proprie în țară și dincolo de hotarele ei.

CU PRIVIRE LA ANTRENORI, mulți cititori au opinat pentru O ACȚIUNE DE REEXAMINARE URGENTĂ A POSIBILITĂȚILOR ACESTORA ȘI REPARTIZAREA LOR LA ECHIPE ÎN FUNCȚIUNE DE VALOAREA DEMONSTRATĂ. Alții, dimpotrivă, sînt de părere că, în marea lor majoritate, antrenorii de categoriile A, B, C sînt oameni inimoși, corespunzătorii cerințelor de azi ale fotbalului, plini de inițiativă, dar mereu împiedicați să-și valorifice intențiile și talentul din pricina opticii greșite a unor conducători de cluburi și asociații care, pe de o parte, pun mai presus de toate rezultatul imediat, iar pe de altă parte, dau câștig de cauză jucătorului, ori de cite ori acesta se află în conflict cu antrenorul. Pe o asemenea bază, grupul acesta de corespondenți semnaleză ca o primă măsură importantă asigurarea unui climat sănătos și sigur activității antrenorilor, STABILITATE deplină acestora, judecata valorii muncii lor urmînd să se facă după o perioadă mai lungă de timp și în funcție de rezultatele echipei.

În cadrul acestui capitol nu au

fost uitați nici antrenorii federați, părerea unanimă fiind că asemenea oameni, îndeobște recunoscuți ca buni tehnicieni, se dezlipesc greu de birouri, ocupîndu-se mai mult de referate decît de partea practică de îndrumare a echipelor la fața locului.

DREPTURI, DAR ȘI ÎNDATORIRI

In dezbaterea relației club-antrenor-jucător, acesta din urmă a ocupat poate cel mai însemnat și mai viu discutat loc. Recunoscut în unanimitate drept actorul principal al spectacolului fotbalistic, jucătorul, ca sportiv și ca individ, a stîrnit cele mai aprinse discuții, cele mai diverse și mai contradictorii opinii. Cu toate acestea, dacă ar fi să reducem la cea mai simplă esență toate soluțiile exprimate, ar trebui atunci precizat că se simte NECESITATEA ANALIZEI TEMEINICE A DREPTURILOR ȘI ÎNDATORIRILOR JUCĂTORULUI DE FOTBAL. Mulți cititori au sesizat faptul că în nici un domeniu de activitate, de orice natură ar fi el, nu se pot realiza lucruri foarte bune fără ca factorul om să nu fie un minutor perfect al meșteșugului respectiv, fără ca acestuia să nu i se creeze un climat favorabil pentru a-și însuși cit mai bine tainele profesiei sale. Fotbalul de performanță — argumentează dinșii — nu mai e în ziua de azi un modest joc „de-a mingea”, ci un fenomen de ordin social, o creație artistică a mii și zece de mii de oameni, exprimată pe gazon prin talentul și virtuozitatea jucătorilor, de aceea e necesar ca acestora să li se fixeze precis poziția în societate, cu drepturi și datorii bine delimitate. În acest sens, soluția cea mai frecventă în scrisori apare sub forma încheierii contractelor între cluburi și jucători pe durată de cîțiva ani, ea fiind socotită și ca o măsură eficientă în privința înlăturării practicii de concentrare sezonieră excesivă a fotbalistilor valoroși la unele cluburi în dauna altora. De altfel, multe corespondențe atacă frontal această mult discutată problemă a transferurilor, obiectînd asupra inegalității în drepturi a cluburilor, fenomen care răpește posibilitatea unor antrenori de a folosi elementele proprii, crescute cu răbdare, devotament, de-a lungul unor ani întregi de muncă migăloasă și plină de speranțe, atunci cînd acestea au ajuns la vîrsta studenției sau a satisfacerii serviciului militar.

Alți autori ai scrisorilor trimise redacției opinează pentru menținerea încadrării fotbalistilor de orice categorie în procesul muncii productive, aducînd ca argument faptul că mari sportivi ai țării, ca rugbiști, handbaliști, canotori, voleibaliști etc. dețin poziții sociale bine determinate, deosebite de latura activității lor sportive pe care o practică în timpul din afara orelor de producție. Adevărata călire a caracterului sportivului, adevărata educație în spiritul dragostei pentru club și culorile țării — susține acest grup de cititori — se formează în procesul viabil al muncii, în efortul depus alături de acela al colectivului din care face parte. De

SEISMOGRAFUL OPINIEI IUBITORILOR FOTBALULUI INDICĂ ÎN CONCLUZII

ce fotbalistul să constituie o excepție? — se întrebă dinșii.

Referindu-se tot la jucători, corespondenții noștri, fără excepție, relevă aportul hotărîtor al intensificării PROCESULUI EDUCATIV la care trebuie supuși acestia. Sînt citate căi și mijloace prin care se pot asigura atribute pozitive caracterului și comportării fotbalistilor, manifestate în joc și societate, începînd de la micile atenții stimulatorii tinînd de competența cluburilor, federației, presei și terminînd cu severe măsuri de ordin disciplinar. În contextul acestui capitol, activitatea comisiei de disciplină de pe lîngă F.R.F. și a subcomisiilor similare regionale, sînt caracterizate ca nesatisfăcătoare, ele făcîndu-se remarcate printr-o exagerată clemență față de recalitanți. De aceea se propune renunțarea definitivă la așa-numita „lege Béranger” și trecerea la un regim de sancționare exemplară a celor certați cu etica sportivă. În sfîrșit, cu toții sîntem de acord că, de mediocritatea în care s-au zbatut fotbalistii noștri se fac vinovați în primul rînd ei înșiși. În multe corespondențe aceștia sînt criticați pentru lenenie, lipsă de pasiune, viață dezordonată, existență fără pretenții de autodepășire, într-un cuvînt pentru o inerție condamnabilă de care dau uneori dovadă.

SISTEMUL COMPEȚIȚIONAL

Sintetic, aici părerile s-au grupat în două: unele au opinat pentru LARGIREA ACTIVITĂȚII COMPEȚIȚIONALE de performanță, altele, dimpotrivă, pentru RESTRÎNGEREA EI. Variantele sînt destul de numeroase: în prima grupă se situează propunerile pentru 16 și 18 echipe de A, cite 16 și 18 în două serii de B, cite 14, 16 și 18 formații în patru serii de C; în cea de-a doua grupă se cer 16 echipe de A, 18—22 într-o singură serie de B și desființarea categoriei C. Cele mai puține scrisori opinează pentru „statu-quo”, argumentîndu-se că nu e nici un motiv să se schimbe sistemul competițional. În unanimitate, însă, iubitorii fotbalului, și ne asociem și noi la o asemenea doleanță, cer ca hotărîrea în această privință să fie luată și comunicată cit mai devreme. Unii corespondenți au propus lărgirea activității fotbalistice de performanță începînd din anul viitor, adăugînd și necesitatea înființării unui campionat al fineretului cuprîns între 18—23 de ani, știuți fiind că foarte mulți dintre juniorii noștri, după vîrsta de 18 ani nu dispun de o competiție oficială, serioasă, care să le dea puțința menținerii în activitate și afirmării. Această problemă remarcată de corespondenții noștri ca foarte importantă mai poate fi soluționată avîndu-se

în vedere și propunerile ca în categoria C, imaginată ca o viitoare răsădiniță a fotbalului nostru, în care să fie cultivate valori autentice, să activeze cu rare excepții numai fotbalisti care nu au împlinit vîrsta de 23 de ani.

SCHIMBUL DE MÎINE

Omare atenție a fost acordată în scrisori micilor fotbalisti, copii și juniori, iubitorii fotbalului dovedînd în acest fel o reală grijă pentru ceea ce trebuie făcut în privința schimbului de mîine al acestui sport. Se sugerează crearea centrelor de copii nu numai în orașele mari, ci și în comune, așa cum au fost inițiate în unele sate din regiunea București; să se inițieze un campionat național al centrelor de copii; stimularea micilor fotbalisti să se facă mai accentuat, precum și a antrenorilor care dovedesc dragoste față de aceștia; fotbalul în școlile generale, în licee, în școlile profesionale să fie ridicat la rangul de activitate oficială, trecut în programa analitică și să constituie o obligație de onoare a profesorilor și directorilor; copiii din ciclul elementar să fie lăsați să intre gratuit la toate meciurile de categoriile A, B, C; campionatul național al juniorilor să capete o altă înfățișare, mai realistă, bucurîndu-se de cea mai mare atenție din partea federației, cluburilor și presei. (În acest sens, cele mai multe propuneri se referă la organizarea sistemului de desfășurare a campionatului pe categoriile seniorilor, urmînd ca frunțașele de aici, la care să se adauge și campioanele de regiuni, să participe la turneul final).

Iubitorii fotbalului socotesc că un mare rol în dezvoltarea tainelor acestui joc și atragerea spre el a copiilor, în formarea deprinderilor corecte și a înțelegerii exacte a noțiunilor fotbalului îl poate avea, în mare măsură, televiziunea. Se propune ca pe micul ecran să apară săptămînal emisiuni de 15—20 de minute, în care fotbalisti și antrenori de prestigiu să explice un anumit procedeu tehnic, însoțînd expunerea cu exemplificări filmate. De asemenea, presa să facă loc mai mult realităților din lumea micilor fotbalisti.

BAZA MATERIALĂ

Din nou o chestiune care constituie un punct de vedere comun în opiniile primite din partea iubitorilor fotbalului. Plecînd de la ideea că fără un puternic fundament ma-

terial fotbalul nu are cum să progreseze, numeroase corespondențe relevă necesitatea ca cluburile să dispună de 2—3 terenuri proprii, dintre care unul să fie prevăzut cu instalații de iluminat, terenurile de joc pentru copii să apară în fiecare cartier, echipamentul fotbalistilor de performanță (mai cu seamă mingi și bocanci) să fie tot atât de bun și îndestulător ca al jucătorilor marilor echipe de peste hotare, sediile cluburilor să fie prevăzute cu tot ce trebuie să conțină un asemenea lăcaș de activitate sportivă (săli de lectură, de film, de dans, de jocuri distractive, de audii muzicale etc.), echipele de performanță să aibă libertatea de a contracta turnee în țări cu fotbal mai puțin dezvoltat, rentabile din punct de vedere financiar, creîndu-se astfel posibilitatea materială învîtării la noi a unor echipe puternice, pretențioase.

ALTE PROPUNERI

Scrisorile trimise redacției au cuprins, evident, multe alte propuneri și sugestii menite să ajute redresarea fotbalului nostru. Departe de puțința de a le cuprinde pe toate, multe asemănătoare în esență, dar prezentate sub diverse variante, vom încerca totuși să le grupăm, enunțîndu-le într-o formă cit mai apropiată de nuanța sugerată de autori. S-a propus întărirea muncii practice cu jucătorul în teren, aceasta fiind cea mai bună școală de formare a deprinderilor tehnice; corpul de arbitri să fie reexaminat și tratat cu toată exigența, iar acolo unde se constată abateri ale acestora de la menirea lor de conducători imparțiali să fie radiati fără nici o ezitare; atitudinea federației, conducerilor cluburilor și asociațiilor, antrenorilor și cronicarilor să se clădească pe obiectivitate și sinceritate, intransigență și operativitate în lichidarea oricărui abuz, act necinstit, indisciplină; cit mai multe jocuri susținute de echipele noastre în țară și peste hotare cu formații de prim rang; schimburi de experiență între cei mai pricepuți antrenori ai noștri și cei străini; turnee peste hotare acordate nu reprezentative, ci echipelor de club, acestea din urmă fiind considerate „căminul unde se educă și crește copilul”; atenție de prim ordin campionatelor regionale, scoțite baza de masă, cea mai profundă a dezvoltării fotbalului nostru; împrimurări de jucători între echipele de categorii diferite cu scopul menținerii în activitate a unora care într-o perioadă anumită nu pot fi titularizați; forme noi stimulative pentru echipa campioană, pentru golgeter, pentru cîștigătoarea cupei (semne distinctive pe tricou etc.); o legătură mai strînsă și mai directă între diferitele organisme ale federației și presa de specialitate; angajarea unor antrenori străini cu faimă, care să se ocupe de echipa națională; forme stimulative pentru echipele cu eficacitate mare (puncte în plus în clasament) și sancționarea prin scăderi de puncte echipelor ai căror suporteri manifestă acte grave de indisciplină etc., etc.

Între multitudinea de propuneri și sugestii, cuprinse de la prima pînă la ultima scrisoare, am găsit o trăsătură comună, generată de înțelepciunea și spiritul de bun gospodar al omului nostru, ilustrată prin invitația ca, indiferent care dintre soluțiile date și de modul cum vor fi reținute și interpretate, CU TOȚII SĂ DAM DOVADĂ DE MULTĂ RĂBDARE ȘI ÎNTELEGERE, DE GRIJĂ NEÎNCETATĂ ȘI MEREU TREAZĂ PENTRU BINELE FOTBALULUI ROMÂNESC.

Oprim aici sinteza gândurilor, simțămîntelor, opiniilor exprimate de iubitorii fotbalului, cu speranța sinceră că am reliefat tot ce au conținut ele mai esențial și mai valoros. Așa cum le-am intitulat de fiecare dată în paginile revistei, tot așa și acum vom încheia conturul imaginii de ansamblu a tuturor propunerilor și sugestiilor primite de la cititori, cu apelul de a li se acorda deplină considerație.

PREGĂTIRILE ECHIPELOR DE CATEGORIA A

Mai avem, așadar, numai 4 duminici fără meciuri oficiale de fotbal.

Apropierea celei de-a 50-a ediții a campionatului național, a cărui primă etapă e proiectată pentru 20 august, se simte din plin în rîndul echipelor noastre de categoria A. Toate și-au reluat antrenamentele; unele mai devreme, altele ceva mai târziu, în funcție de datele la care și-au încetat activitatea competițională, de cerințele impuse de gradul de oboseală a jucătorilor, sau de cerințele omogenizării loturilor. Oricum însă, la această oră, toți jucătorii de categoria A se află „pe șantier”, echipele se pregătesc pentru primele jocuri amicale de verificare.

Mai privilegiați, iubitorii fotbalului din Capitală vor avea oca-

Primele nume noi la Steaua

Și iată că „plutonul” Stelei a devenit complet prin sosirea lui Constantin (refăcut după un tratament), a lui Sorin Avram și Creiniceanu, proaspăt ieșiți din examenele la I.C.F.

La apelul de dimineață, pe stadionul Tractorul din Brașov, au răspuns și nume noi: Cojocaru (Metalul 23 August) și Rotaru (echipa A.S.A. din campionatul orașenesc București) împreună cu Tătaru și Savu care au fost oficializați în lotul primei echipe. Singurul absent motivat: portarul Dumbrean (fost la Gaz Metan Medias) aflat într-o tabără de juniori. Din vechiul lot lipsesc Petescu (a cerut transferul la altă echipă) și Micu, reintors la A.S.A. Tg. Mureș.

Pe masa de lucru a lui Ștefan Covaci, noul antrenor principal al echipei militare, planul „bătăliei” pentru campionat era gata conceput, nefiind uitate nici jaloanele probabile ale meciurilor cu F.C. Austria din Cupa Cupelor: 13 și 27 septembrie, primul meci fiind la Viena. „Operațiunile” perioadei pregătitoare erau defalcate concret. Astfel, în cele două cicluri ale acestei perioade (de la 16 la 29 iulie și apoi de la 30 iulie la 6 august) accentul va cădea pe mărirea capacității organismului în vederea susținerii unui joc dinamic, prin îmbinarea pregătirii fizice cu jocul cu mingea (dimineață — antrenamente tehnico-tactice, după masă — pregătire fizică pe teren variat), astfel încît să se dobîndească precizia execuțiilor în viteză, premisă importantă pentru un joc elastic, capabil să asigure superioritatea numerică în atac și apărare.

Din analiza comportării în returul campionatului trecut, a reieșit că inconștanța flagrantă a echipei și nivelul mediocru al jocului s-au datorat în special carențelor din procesul de instruire (metode stereotipe, exerciții care evitau dificultățile și erau desprinse de joc etc.), încălcări ale regulilor de igienă și viață sportivă la unii jucători (sîrguința de la antrenamente era apoi irosită în „șuete” interminabile și petreceri nocturne) și lipsa de sudură a echipei, datorită perpetuei căutări a formației-standard.

De aceea noul colectiv de antrenori și-a propus în primul rînd îmbunătățirea disciplinei, combaterea superficialității printr-un volum de muncă mai mare și mai variat la antrenamente, o riguroasă individualizare a antrenamentului jucătorilor.

zia să se întîlnească din nou cu echipele favorite chiar la sfîrșitul săptămîinii viitoare, cu ocazia competiției inter-bucureștene organizate de consiliul orașenesc UCFS București. Numeroase echipe de categoria A se pregătesc, în același timp, pentru jocuri internaționale amicale în țară sau pentru turnee peste hotare, proiectate în-deobște pentru prima jumătate a lunii august.

Dornici să-i informeze cît mai complet pe cititorii revistei asupra preocupărilor cluburilor în această perioadă, redactorii și corespondenții noștri s-au deplasat în această săptămîină la „statul major” al echipelor de categoria A și ne oferă azi, în aceste pagini, impresiile lor, noutăți și... noutăți în perspectivă, notații „de atmosferă” din taberele unora din viitoarele competitoare la titlul de campionă a ediției jubiliare a campionatului.

Și o ultimă veste: Centrul de copii și juniori 23 August va trece la Steaua; se va putea asigura deci o reală pepinieră clubului militar. Să sperăm să roadele nu se vor lăsa mult așteptate, astfel încît să se poată spune: „La Steaua care a răsărit e o cale atît de... scurtă”!

Nori sub Tîmpa...

Pe antrenorul secund al stegarilor brasoveni, Nicolae Proca, l-am găsit îngîndurat. Nu că se afla pentru o scurtă perioadă singur la arina echipei (Silviu Ploșteanu, suferind, se află pentru tratament la Slănic), ci pentru că pregătirilor echipei nu li se acordă condițiile propice din partea clubului și, în special, a secției de fotbal.

După cum ne-au spus N. Proca și vice-presedintele clubului cu probleme tehnice, T. Verdeș, secția de fotbal a fost și continuă să fie și acum, după reorganizarea clubului Steagul roșu, o prezență fantomatică. Cînd situația echipei a fost precară, membrii secției „sufereau împreună” și... atît! Acum, cînd perioada grea a trecut, ei sînt optimiști și... atît! Necesitatea înființării unui club de fotbal în Brașov, după cum ne-au spus și cei doi interlocutori, se impune. Fosta conducere a clubului Steagul roșu a neglijat problemele fotbalului, atît cele organizatorice ale echipei cît și cele privind chestiunile personale ale jucătorilor. Iată doar un exemplu: terenul Tineretului din Bartolomeu a fost lăsat în paragină ani de-a rîndul, de parcă n-ar fi avut proprietar. Nici acum, după un retur luat în antrepriză, nu arată bine, recenta petecire a gazonului obligîndu-i pe stegari să se aciniască pe unde pot pentru perioada pregătitoare.

Din lotul vechi lipsesc Pîlcă și Zaharia, care nu solicitat transferul, și „trio-ul” tinerilor Lazăr-Cadar-Stoi, care va fi rotat într-o echipă de „B” din cadrul regiunii Brașov. Au fost legitimați portarul Papuc I (de la „U” Craiova), fundașii Rusu (Metrom Brașov) și Roma (Oltul Rm. Vilcea). A fost, de asemenea, promovat atacantul Iordache din echipa de juniori.

Și poate că nu peste mult timp norii se vor risipi sub Tîmpa...

S. GABRIELESU

„Stegarii” în luptă cu jaloanele. De

TIRGU MUREȘ: ÎNTRE ENTUZIASM ȘI AȘTEPTARE

Craiova are o concurență de care trebuie să țină seama în noul campionat, o rivală la capitalul „entuziasm-suporterii”: noua reședință de fotbal categoria A, Tg. Mureș. Primele clipe petrecute în orașul de pe malurile râului al cărui nume îl poartă, te întregesc imediat în atmosfera sută la sută fotbalistică ce își are rezervorul”, de ani de zile, în

locul tradițional numit „la ceas”, vecinătatea unui admirabil ceas desenat din florile care dau și numele pieței, dintrandăfiri. Aici, sute de mureșeni — campioni ai dragostei pentru fotbal și, în prim plan, pentru A.S.A. — trec în revistă tot ceea ce este interesant — și nu numai pe plan local — în legătură cu marea lor pasiune sportivă.

Suporterii de la A.S.A. Tg. Mureș dețin performanțe ce nu pot fi trecute cu vederea din intrarea care a dus echipa lor în primul campionat al țării. Le indicăm prin graiul sec — dar atît de convingător — al cifrelor: Mediaș: 3.000 (cifra este dată la minimum-ul aprecierilor) de mureșeni și-au însoțit echipa la meciul cu „Gaz metan”. Ei au reușit un rezultat de egalitate cu spectatori locali sub raportul prezenței.

Cluj: acolo a fost stabilit recordul deplasărilor. Peste 5.000 de suporterii — plecați pe patru sau pe două roți — au transformat stadionul Clujenei într-o familiară ambianță pentru jucătorii de la A.S.A.

Dej: 14 autobuze O.N.T., escortate de zeci și zeci de autoturisme, au depus la porțile stadionului peste 2.000 de mureșeni, după o călătorie de peste 250 de kilometri, numai dusul!

Și lista ar putea fi continuată... Cu această „carte de vizită”, însumind sute și sute de kilometri după echipa favorită, marea familie a iubitorilor fotbalului intră în A. beneficiind — să recunoaștem — de un bun antrenament...

De aceea îi avertizăm în primele rînduri pe craioveni, recunoscuți ca lideri ai galeriilor mobile și pline de însuflețire. Acum, un duel ni se promite, purtat de la mare departare. Un duel transmișînd atmosfera de mare interes jocurilor Universității și celor ale lui A.S.A. și pe care îl dorim desigur în limitele deplinei sportivității.

Infrigurarea așteptării unui campionat, unde partenerii sînt cele mai cunoscute echipe ale țării, s-a transmis puternic organiza-

rilor. La Tg. Mureș, pregătirile de ordin administrativ sînt mult înaintea celor de ordin tehnic. Stadionul orașului are în vizită puternice mașini de construcție care au și terminat partea cea mai importantă a lucrărilor ce se execută aici: ridicarea bazei viitoarelor peluze și tribunei a două, baze care sînt înfrățite în aceste zile în beton și vor prezenta — în august — cea mai mare bază sportivă a orașului înconjurată de un inel de trepte, complement al zveltei tribune principale, capabile să găzduiască peste 15.000 spectatori în total.

S-a constituit un mai larg și competent birou al secției de fotbal în care — alături de o serie de activiști cu merite în rezultatele de pînă acum ale echipei ca Ion Borda, Anton Costescu, I. Soos, etc. — întîlnim, în cadrul sectorului tehnic, pe unii dintre cei mai pricepuți și competenți tehnicieni ai orașului: foștii internaționali Dobay și Lucaei și foștii jucători ai echipelor locale Kiss și Bociardi.

Toate bune pînă acum. Numai aspectul trecerii la pregătirea propriu-zisă nu a avut — cel puțin pînă la începutul săptămîinii trecute — ritmul de pe celelalte fronturi de activitate. Antrenorul Tiberiu Bone a întîrziat destul de mult la București, așa că data efectivă a începerii antrenamentelor s-a mai amînat. Ca perspective ale alcătuirii lotului, nu sînt prea multe de anunțat. Este certă pînă în acest moment intrarea în acest lot a portarului Bay (fost la Minerul Baia Mare) care dispune de toate acțiunile necesare legitimei, începînd cu delegarea din partea fostului său club. În rest, încă tatonări.

Eftimie IONESCU

Ambiții sportive

Pregătirile lotului constănțean au început miercuri 12 iulie, sub conducerea aceluiași antrenor, V. Mărdărescu și P. Comăniță. Ele se caracterizează printr-un conținut destul de intens, deși fierbințeala soarelui litoralului din aceste zile îndeamnă mai degrabă la refugii umbrase. Jucătorii, după observațiile noastre și din declarațiile antrenorilor, manifestă multă hărnicie în procesul de pregătire, fapt evidențiat de disciplina și seriozitatea cu care tratează el fiecare element al antrenamentului. Spre sfîrșitul acestei luni și la începutul celei viitoare, echipa constănțeană va fi supusă unor probe de verificare dificile prin mijlocirea unor meciuri cu formații de peste hotare, cu care conducerea clubului se află în tratative.

Lotul nu diferă în linie mare de acela de anul trecut. Sînt semnalate doar două prezențe noi: Sasu, care a evoluat sub culorile constănțene și în partida amicală

Oană a început

Reîntoarcerea lui Ilie Oană în funcția de antrenor principal, iată cea mai mare noutate în legătură cu pregătirile clubului ploieștean pentru noul sezon. De altfel, dacă ne gîndim cît de mult e legat numele lui Oană de echipa ploieșteană, nici aceasta nu apare ca o noutate de mari proporții...

Oană va asigura conducerea tehnică a echipei, ajutat de Constantin Cernăianu, fostul antrenor secund Nicolae Marinescu urmînd să se ocupe, din această toamnă, de juniori.

Reluarea lucrului s-a făcut la 10 iulie, printr-o sesiune urmată de primul antrenament. De la 13 iulie, petrofiștii se află la Sinaia, antrenamentele lor desfășurîndu-se pe terenul din Bușteni.

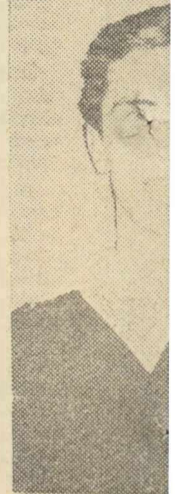
● O completare la povestea buchetului hocheiștilor ● Un „mare c

Oaza de verdeață, avînd ca punct central elegantul și încăpătorul stadion al Clujului, își oferă — de la primii metri ce-i parcurgi prin ea — o stare de bună dispoziție, de veritabilă atmosferă sportivă. Ne-am înfruptat și noi din aceste daruri ale „holului” de copaci și de flori, îndreptîndu-ne spre sălașul Universității Cluj. Porțile principale sînt harate de autoturisme, ca în veritabilele zile de meciuri cu miză mare. Am crezut, la început, că-i vorba despre un joc de care nu știam. Inexact. Pe stadion se desfășura un obișnuit antrenament al universitarilor.

Dar aproape întreaga tribună a vestiarelor, tribuna familiară, tribuna ce-i lasă pe jucători să iasă... din măruntaiele ei pe stadion, este plină. Venirea lui Tească a produs un veritabil reviriment de ordin interesului, stîrnit — s-o recunoaștem — și de finișul neașteptat al Universității, care a transformat cursa sa disperată de fentare a retrogradării într-o ascensiune pînă pe un loc al neașteptatei aspirații...

Gestul plin de atenție al unuia dintre fideli echipei clujene care — la prima ședință de pregătire condusă de Constantin Tească — i-au oferit noului (și, în același timp, mai vechiului) conducător tehnic un buchet de flori este cunoscut. Sîntem în măsură să vă completăm imaginea scenei cu replica „piticu-lui” la primirea acelei formații (erau unsprezece) de garoafe: „De ce nu le-ați păstrat pentru la plecare? Atunci nu se obișnuiesc... asemenea gesturi dar tocmai în acele clipe sînt mai utile. Oricum, vă mulțumesc și vă angajez de pe acum și pentru a doua variantă a scenei...”

Dar Tească a în fapt, ajutat cu și pricepere de sînu, el a trecut reia și cu cuno-

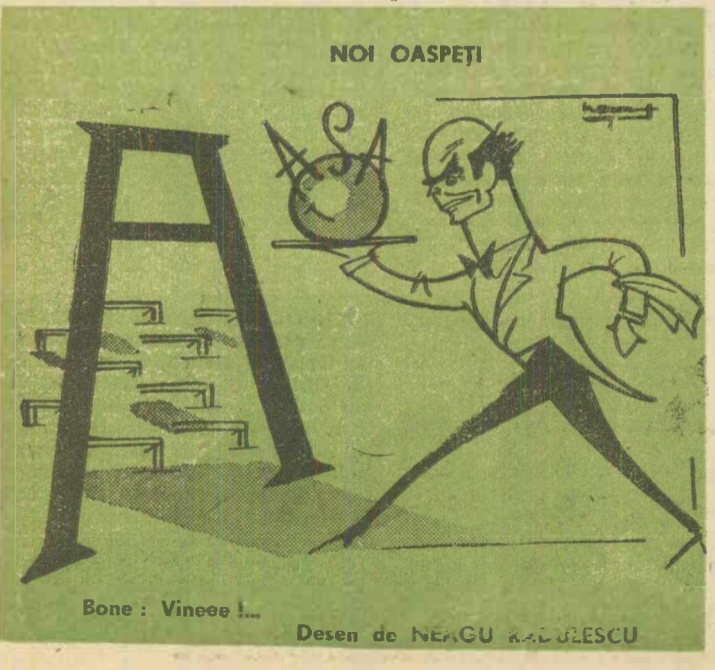

Unul dintre pr...

lucru, dornic să „U”. Cel puțin care l-am văzut două porți cu tului — ne-a apă cursă de sprint, ritmul acestui m

„Stegarii” în luptă cu jaloanele. De

Bone: Vineee!

Desen de NEACU KALULESCU

SE ANTRENEAZĂ

● Ritm, ritm, ritm... ● În locul
al Universității?

ntu că,
nvingere
i. Sabas-
onvinge-
tație, la

una dintre principalele preocupări ale antrenorilor, aceasta de a accelera mereu viteza cu care erau efectuate acțiunile. Nu lipsea nici una dintre „ideile Tească” din manevrele ambelor formații, semn că noul venit a stat temeinic de vorbă cu oamenii lui. Ne gândim la prezența portarilor la joc, la pornirea din lateral a acțiunilor de la poarta proprie, la desfacerea jocului pe extreme, la apariția permanentă a fundasilor în atac.

Lotul, aflat în pregătire la Universitatea Cluj, se prezintă astfel: Ringheanu, Gaboras (portari), Anca, Pexa, Grădeanu, Cîmpeanu, Costin, Codrea, din lotul de tineret-juniori al clubului, Szoke (fundasi), Emil Petru, Neșu, Oprea, Musteșeu, Crețu (mijlocași), Coman, Litcă, Adam, Ivansuc, Barbu, Bretan, Szabo, Crișan (atacanți).

Programul, pe mai departe, al clujenilor: de săptămîna trecută el se află la Miercurea Ciuc, unde îi înlocuiesc pe cunoscuții hocheiști locali în grațiile iubitorilor de sport. Antrenamentele se desfășoară zilnic, cu pedala apăsată mereu la maximum. Spre sfîrșitul lunii, fotbalistii clujeni revin acasă. Un program bogat de meciuri îi așteaptă în cele 20 de zile pînă la startul campionatului. Va fi acesta un „mare campionat al U-lui”? „În orice caz, dorim ca, înainte de orice, el să fie un campionat al unui nou joc, treaptă superioară a spectacolului fotbalistic” — declară antrenorul Constantin Tească și noi subscriem la acest deziderat care — mai ales la ora actuală — primează față de cifrele de pe tabela de marcaj.

— ef. i. —

Tabăra dinamovistă din Predeal

— Da, și Datcu știe să se bată pentru balon!

Despărțite campionat de campionat prin distanța București-Pitești, „surorile” Dinamo s-au întîlnit acum, în perioada precompetițională la Predeal. Dar ca să respectăm cu strictețe adevărul, ele s-au întîlnit în prima săptămîna doar printre ... picături, la propriu și la figurat: între două ploii și între două reprize disputate de bucureșteni pe terenul din Predeal. Pentru că în rest îi desparte circa o oră jumătate de urcus, adică distanța între reședința bucureștenilor și cabana Poiana Securilor, unde stau piteștenii.

Văzîndu-i pe colegii lor din București cum se chinuiau pe terenul complet denivelat, cu gropi, porțiuni de noroi și pietre (este greu de denumit acest loc teren de fotbal) dinamoviștii piteșteni își mai alinau propriile „of-uri”. Cabana Poiana Securilor, aflată într-un decor pitoresc, n-are totuși în jur nici un petec de pămînt plat, astfel încît antrenamentul are loc în condiții specifice, în pantă! De aceea jocul cu mingea durează aproximativ 15 minute, apoi devine benevol pentru fiecare jucător! În plus, cabana a putut oferi jucătorilor argeșeni dușuri care nu funcționează și apă caldă numai la „zile mari”. Astfel că pentru ei prima perioadă a debutat cu surprize organizatorice care împieteză desigur asupra pregătirilor. Poate din această cauză, poate datorită faptului că abia a preluat conducerea echipei, antrenorul Mladin este deosebit de circumspect.

Noii antrenori ai piteștenilor — MLADIN și BALĂNESCU în discuție cu elevii lor

Planurile sale de viitor nu transpar dincolo de tatonări, lotul îi apare încă drept un semn de întrebare. De aceea noutățile lotului au fost doar „trase cu ochiul” sau „cu urechea”: Manta (extrema stîngă de la Moreni), Păculete (fundas de la Rm. Vilcea), Ioniță (atacant de la Galați), Miculaș (atacant de la Minerul Baia Mare). Un absent: portarul Urziceanu, care a declarat că se lasă de fotbal. Meciurile în perspectivă: trei cu echipe de A (printre care două cu Petrolul) și unul internațional, cu Racing Club Beirut, la 10 august.

Dinamoviștii bucureșteni deși erau abia la sfîrșitul primei săptămîni de la reluarea pregătirilor, se aflau deja în „plin fuleu”. Mărturie: cele două antrenamente zilnice (dimineată — pregătire fizică; după masă — caracter tehnic) ca și seriozitatea pe care colectivul de antrenori a imprimat-o chiar din prima zi a acestei perioade.

Cuvîntul de ordine: joc în mișcare, apoi joc în viteză! Dezvoltarea rezistenței generale și specifice se face, în principal, lucrînd cu mingea, procedeele tehnice repetîndu-se prin mișcare iar toate exercitiile (mergînd pînă la micro-fotbal pe perioade limitate și cu reguli impuse, ca de pildă lovirea mingii de două ori, în vederea vitezei de reacție și interdicția de a atrage atenția coechipierilor, pentru adresa paselor) urmărind un conținut tactic.

Deși pofta de joc este evidentă în lot, prof. Angelo Niculescu nu este mulțumit. Cauza rezidă în comportarea echipei în treutul campionat, apreciată ca nesatisfăcătoare. Jucătorii lucrează intens doar la antrenamentul dirijat și controlat, în rest apărînd vizibil delăsarea și blăzarea. „Solicităm

acum, ne-a spus dînsul, mai mult inițiativa personală a jucătorilor. Trebuie să creăm o asemenea atmosferă de lucru încît ei înșiși să se întrebe ce mai au de făcut pentru ridicarea randamentului lor în echipă, pentru deținerea personalității lor ca jucători de primă categorie. La o discuție avută cu Haidu asupra modului lui defectuos de a trage la poartă, el a declarat că nu-l preocupă această deficiență întrucît o compensează prin viteză. Lucru complet eronat! De aceea așteptăm mai mult în acest sens de la el, ca și de la Frățilă, de la Pircălab, Groza, Stoienescu, Niculescu. Și dacă vom reuși să ridicăm și rezervele la nivelul titularilor (fapt încă deficitar la noi, grevînd asupra randamentului echipei) atunci toți cei care sînt tentați să trăiască din „rezerve interne” vor fi obligați să-și reconsidere această atitudine”.

Din antrenamentul dinamoviștilor bucureșteni am reținut o partidă care, deși disputată în „familie” (opt la opt), s-a desfășurat alert, jucătorii mișcîndu-se cu dezinvoltură (în special Dinu, Pircălab, Popescu, Nunweiller III, Ghergheli, Frățilă), controlul balonului fiind mulțumitor pentru starea terenului (un plus pentru Nunweiller III, Dinu, Groza, Pircălab, Dumitrache, O. Popescu), șturile la poartă fiind însă destul de rare și ratîndu-se mult din apropiere (exceptînd golul înscris de Pircălab printr-un șut puternic și precis de la 18 metri).

O ultimă remarcă despre acest joc-școală: Nunweiller III, căpitanul echipei, după ce l-a „dădăcit” în joc pe Dinu, încadrîndu-l organic în sistemul defensiv dinamovist, face acum același lucru cu Pirvu, Boc și N. Ionescu. Dragostea de club naște altruismul!

Paul SLAVESCU

Fotografii realizate de S. BRASOVEANU

NOUȚĂȚI

LA U. T. A.

U.T.A. și-a început pregătirile la 12 iulie. Conducerea tehnică a formației textiliste a rămas și în acest an în seama antrenorului Nicolae Dumitrescu, secundat de colegul său Ioan Reinhardt. De la bun început, antrenamentele se desfășoară cu toată atenția, jucătorii arădeni ținînd cu tot dinadinsul ca în viitorul sezon să nu mai dea altă emoție suportorilor lor. La ședințele de pregătire de pînă acum am notat prezența următorilor jucători: Weichelt, Bacoș, Igna, Țirlea, Jac, Chivu, Czako II, Mețas, Axente, Moț, Donciu (restabilit total după accidentul care l-a ținut departe de teren timp de un an de zile), Birău, Schiopu, Domide și Dumitrescu. Ultimii patru, deși își satisfac în prezent serviciul militar, contează mai departe în lotul echipei textiliste. De la antrenamente absentează nemotivat portarul Gornea. Ca nume noi am remarcat prezența lui Pojoni (de la Crișul Oradea), Pop (fost la CSMS) și Kiss (de la Progresul Pecica, echipă din campionatul regional).

Programul de pregătire a fotbalistilor din Arad a fost întocmit pe două etape: a) urmărirea readaptării organismului la efort, creșterea potențialului fizic și perfecționarea procedurilor tehnice; b) alcătuirea echipei de bază și omogenizarea ei în vederea noului campionat. După antrenamentul de luni, Nicolae Dumitrescu ne spunea că încă nu s-a stabilit asupra echipei de bază, urmînd ca acest lucru să-l efectueze după ce se va edifica complet asupra posibilităților individuale ale jucătorilor săi.

Programul de pregătire al U.T.A.-ei cuprinde și câteva jocuri de verificare, control și omogenizare, fixate mai întîi cu echipe modeste și continuînd cu formații puternice: Crișul Ineu, Teba Arad, CFR Arad, Jiul, selecționata armatei R.P.D. Corene (la 6 august) și formația turcă Fenerbahece (la 13 august), meci contînd în cadrul Cupei Balcanice.

Mării, lotul arădean a efectuat primul joc public, prilej cu care a fost verificat întregul lot aflat în pregătire antrenorilor Nicolae Dumitrescu și Ioan Reinhardt.

M. MITITEANU
corespondent

și cu veritabilii adversari...

la Farul

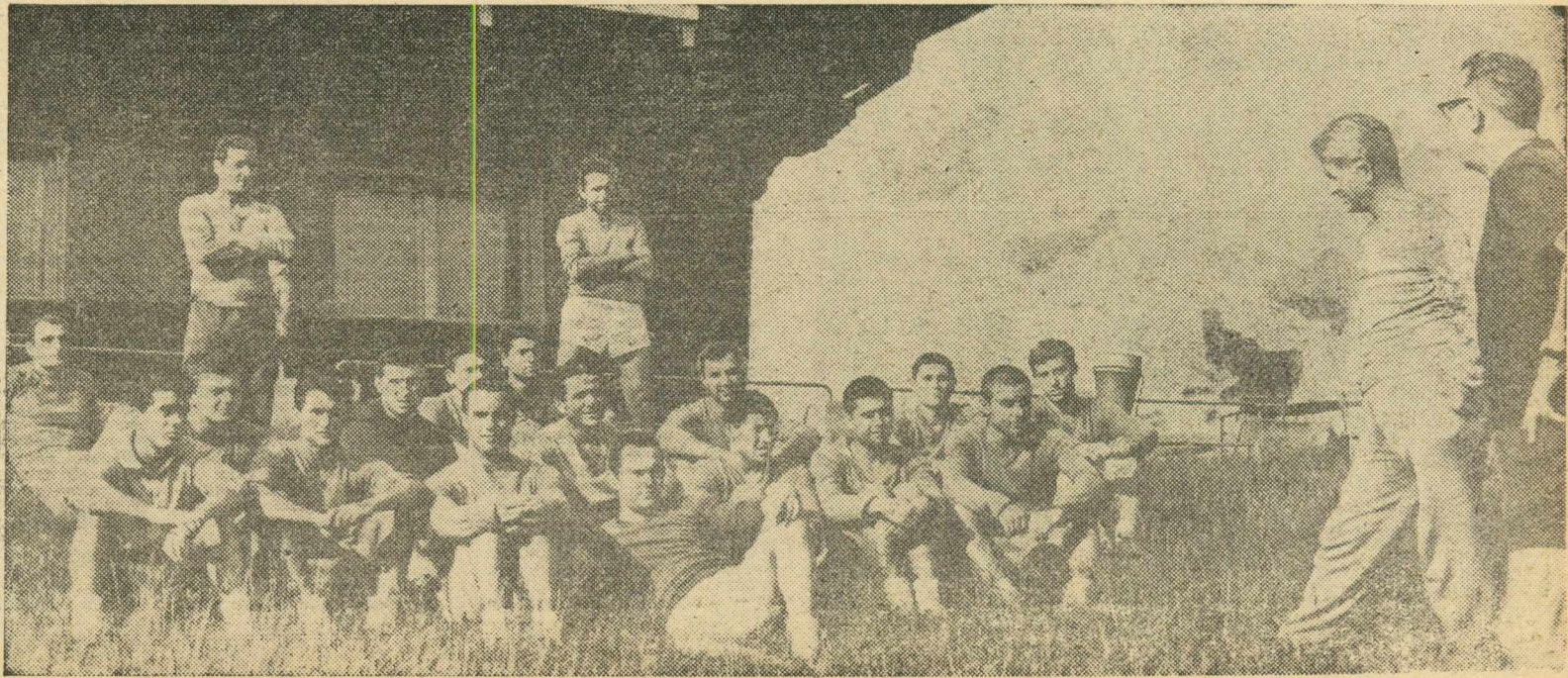
Praga, și Kalló II. La sfîrșitul unui antrenament antrenorul Mărdărescu citeva păreri la rolul pe care intenționează să-l joace echipa orașului campionat. Iată ce ne-a declarat el: „La invitații noastre din anul trecut s-a apreciat că Farul a avut o comportare meritorie. Știm însă echipei a marcat și multe slăbiciuni, mai cu partidele susținute în deplasare. Mai știm, de ce fotbalul românesc va crește pe plan general o sporire reală valorică a formațiilor de club, a vom continua să căutăm cu neabătută perseverență mijloacele de însușire a unei maniere de joc activ, tehnic, ofensiv”.

V. GAȘPAR
corespondent

al la Petrolul

Participă lotul din campionatul trecut, mai rii Anită și Chirilă care vor activa probabil la împina. Se anunță și unele noutăți. Fundașul fost la Universitatea Cluj, legitimat încă de va luni, face parte acum din lotul ploieștean. ză și pe revenirea lui Dragomir II, fost junior lui, care, terminîndu-și stagiul militar, a revenit la ASA Tg. Mureș, în orașul său de origine. Se știe în Ploiești și de doi jucători care au activat lași: Aurelian (cu un coeficient mai mare de 1,0) și Cuperman.

În iulie Petrolul va susține un meci internațional în Ploiești iar în prima decadă a lunii viitoare va avea un turmeu de 3 meciuri în R. D. Germană.

FOȘTI

FOTBALIȘTI,

DIN NOU...

PE GAZON

Pe ecran, imaginile unui meci se succed cu repeziune. Un atacant priza balonul, pătrunde în caren, intervine un apărător, amândoi ead. Stop! Ultima imagine se fixează, rămânând pe ecran câteva secunde în plus, apoi lumina se revărsă din nou în încăperea. „A fost sau nu atac regulamentul?” — întreabă cineva. Din bănci, 25 de oameni de vîrstă diferite sînt gata să răspundă. Nu le este prea greu. Pînă nu de mult, ei înșiși s-au aflat în asemenea situații de joc, atît de variate, de controverse și de numeroase, într-o partidă de fotbal. Pe atunci, le priveau așa cum o fac de obicei fotbalisții, prinși de vîltoarea meciului și de... scopul urmărit. Acum, unghiul de vedere al acestor oameni așezați în bănci ca niște veritabili școlari, s-a modificat total.

Cine sînt acești 25 de „școlari” mai tineri sau mai vîrstnici, care trebuie să dea răspuns unor întrebări sugerate de o imagine filmată? În cuvîntul de deschidere, tov. Florea Tănăsescu, secretar general al F.R.F., a arătat că prezența lor într-una din sălile de curs ale centrului sportiv 23 August din Capitală se înscrie în preocupările generale ale Federației de Fotbal, pornită pe făgăsul căutării și aplicării tuturor măsurilor care să îmbunătățească nivelul activității fotbalistice, ce are drept scop pregătirea unui nou lot de arbitri. Asemenea cursuri au mai avut loc pînă acum, totuși cel actual conține un element inedit: cuprinde numai foști fotbalisți din categ. A și B.

La apelul federației și al Colegiului central de arbitri au răspuns cu căldură 25 de foști jucători printre care Ion Panait, decan de vîrstă al cursului, Ion Sirbu, Mircea Izghireanu, Constantin Ghită, Traian Moarcăș, Ion Ciolan, Iosif Ruzici și... Coloman Braun-Bogdan — fiul. Responsabilul cursului, tov. Octavian Comsa, președintele Colegiului regional de arbitri Oltenia, ne-a informat că lecțiile se vor desfășura zilnic timp de zece zile (17-26 iulie) cu ședințe teoretice dimineața și aplicații practice după-amiaza, în jocurile susținute de juniorii centrului 23 August.

Evidentul utilitatea și oportunitatea acestui curs, exprimîndu-ne speranța că inițiativa federației și a Colegiului central de arbitri nu se va opri doar aici. Celor 25 de viitori „cavaleri ai fluierului” le dorim din toată inima succes!

Gheorghe NERTEA

NOUA ECHIPĂ OBOREANĂ

Cu cîteva luni în urmă, deschizînd seria articolelor evocatoare „Cartiere și tradiții în fotbalul românesc”, revista noastră acorda rolul de „vioara I”, cartierului oborean. Așa cum concluzionam în acel reportaj, „Școala Oborului” a lansat de-a lungul anilor nenumărate talente, stele de primă mărime pe firmamentul fotbalului românesc. O vorbă bătrîncască spune: „Nu ești bogat prin ceea ce ai, ci prin ceea ce dai”. Judecîndu-l prin ceea ce a dat fotbalului românesc, Oborul și școala sa reprezintă un moment de valoroasă tradiție în istoria sportului cu balonul rotund din țara noastră.

Și iată că acum, în preajma împlinirii unei jumătăți de veac de la primul campionat național, tradiției oborene îi este dăruită un nou izvor de tinerețe fără bătrînețe: prin fuzionarea echipelor Dinamo Victoria (categoria B) și Electronica (din campionatul orașenesc) ia naștere echipa ELECTRONICA-OBOR a cărei reședință va fi cunoscutul cartier bucureștean.

Acum 40 de ani, prin fuzionarea cluburilor Unirea și Tricolor luase ființă clubul Unirea Tricolor, jucătorii cu tricouri albastre purtînd de-a lungul anilor fîclia talentului și dragostei nescutate pentru balonul

rotund, ce anima „copiii teribili” din Obor. O plăcută coincidență face ca acum, la împlinirea unei cifre rotunde, această nouă fuzionare să ofere cartierului un cadru organizatoric adecvat, pentru ca generațiile actuale ale micilor și viitorilor fotbalisți din această parte a Capitalei să poată scoate din nou la iveală jucători ca Ozon, Nunweiler, Pircălab sau Constantin.

FRUMOASA INIȚIATIVĂ A CLUBULUI DINAMO

Inițiativa creării noii echipe aparține clubului Dinamo, care a preluat tradiția vechiului club oborean Unirea Tricolor și care la anul va sărbători două decenii de la înființare.

Această veste a fost primită cu entuziasm și bucurie de mii de tineri muncitori ai uzinelor Electronica, aceștia avînd acum posibilitatea ca după orele de muncă să se destîndă, practicînd sau privind sportul preferat, pe terenul ce este menit să reinnoie tradiția cartierului. Acest teren, aflat tot în preajma Gării de Est, acolo unde vechea arenă a găzduit nenumărate meciuri spectacu-

loase, va fi deschis totodată miilor de copii talentați din împrejurimi. Pentru că aci, pe stadionul gazonat al uzinelor Electronica, și utilat cu necesarul adiacent, va fi înființat un centru de copii și juniori al clubului dinamovist în care, sub conducerea unui antrenor salariat și a trei instructori din cadrul asociației sportive a uzinei, vor fi depistați periodic și instruiți cei mai mici fotbalisți oboreni. Aceștia, împreună cu echipa de juniori a noii asociații și cu proaspăta formație Electronica-Obor (ce va activa în prima serie a categoriei B și a cărei medie de vîrstă va fi sub 20 de ani!) vor forma o largă și permanentă pepinieră pentru clubul din Șos. Ștefan cel Mare. Uzinele și nenumăratele școli ale cartierului sînt puncte luminoase pe harta fotbalistică a cartierului din estul Capitalei.

Noul antrenor, Sebastian Taciuc, va prelua pregătirea echipei la 24 iulie.

Și intrucît primul „secret” al fotbalului oborean a fost infuzia permanentă de tinerețe, cale liberă talentelor din cartier, galvanizate de marea dragoste pentru culorile clubului, să sperăm că noua echipă va păstra și va duce mai departe această frumoasă tradiție.

P. SL.

Fază din meciul de fotbal dintre echipele Chinezul - Unirea Tricolor, disputat la București în 1930, pe fostul stadion Obor

CUPA F.R.F. — AVANPREMIERA TABEREI REPUBLICANE DE JUNIORI

Cea de a patra ediție a Cupei F.R.F. rezervată juniorilor — competiție ce se desfășoară întotdeauna în preajma deschiderii taberei republicane de juniori — organizată anul acesta la Cimpiza, cuprinde 16 reprezentante de regiuni, împărțite în patru serii. În cadrul jocurilor din serii, care au început la data de 16 iulie, se joacă sistem turneu, numai tur, iar meciurile durează două reprize a câte 30 minute. Câștigătorii seriilor își vor disputa jocurile sistem eliminatork pentru locurile 1, 2, 3 în zilele de 21 și 23 iulie, meciurile avînd o durată de 2 reprize a câte 40 de minute fiecare. Iată echipele participante: SERIA I: Crișana, Maramureș, Argeș, oraș București; SERIA A II-a: Cluj, Galați, Mureș, Constanța; SERIA A III-a: Iași, Brașov, Banat, regiunea București; SERIA A IV-a: Ploiești, Bacău, Hunedoara, Oltenia.

În convorbirea avută cu tovarășul Gh. Uriclă — președintele Comisiei centrale de juniori, am aflat că F.R.F. acordă o deosebită importanță acestei competiții, la care participă un număr de 260 de juniori. Cei mai talentați, 56 dintre ei, urmează să rămînă în continuare la Cimpiza pentru a face parte din tabăra republicană de juniori care se va deschide la 24 iulie și-și va continua activitatea pînă în ziua de 17 august. Responsabilul taberei a fost numit antrenorul federal Gheorghe Ola. Meciurile din cadrul Cupei F.R.F. sînt urmărite de o serie de antrenori de la centrele de copii și juniori din țară printre care: Ozon, Gorgorin, Kluge (Centrul Progresul), Catană, V. Zavadă (Centrul Steaua), Tătaru (Centrul 23 August), Stănculescu (Centrul Dinamo), Hidisau (Centrul Steagul roșu Brașov) și alții.

Prezența lor nu este întâmplătoare. Ei vor stabili pe cei mai buni juniori, care vor rămîne în continuare la Cimpiza. Pentru a stimula munca de creștere și promovare a elementelor tinere, opt antrenori ai echipelor care vor obține rezultatele cele mai bune vor rămîne și ei în cadrul taberei pentru a pregăti în continuare pe tinerii fotbalisți.

Merită subliniat sprijinul organelor locale, care au asigurat condiții optime de pregătire, atît în privința cazării la Grupul Școlar-Petrol, cit și prin punerea la dispoziție a celor două terenuri gazonate Poiana și Rafinăria Cimpiza, care prezintă condiții de antrenament dintre cele mai favorabile.

Gh. N.

DRIDEA I CONTRA... FLORIN GHEORGHIU

De curînd, campionul țării la șah, Florin Gheorghiu, în vizită în orașul său natal, a susținut un simltan împotriva unor șahiști ploieșteni. Printre adversari, Mircea Dridea! Cititorii noștri nu se vor mira, desigur, de această întîlnire, dacă le vom spune amănuntul că Dridea este șahist de categoria I...

Foto: I. POPESCU

CUVINTE INCRUCIȘATE

ORIZONTAL 1) Competiție europeană în care vom fi reprezentați, în sezonul viitor, de către echipa Steaua (2 cuv.). — Atletico Madrid. 2) „Manchester...” prestigioasă echipă a lui Bobby Charlton, Law și Stiles, eliminată din Cupă, pe teren propriu, de o echipă din Liga a II-a — „Cupa Orașelor...”, altă competiție europeană. 3) Pircălab Ion — A câștiga una din fazele Cupei — Purtat pe sus. 4) Suplînește lipsa tehnicii, în Cupă — ... Alvarez, mijlocas din lotul uruguayan la „Cupa Mondială” din 1966. 5) „Motor...”, echipă eliminată din C.C.E. de către Dinamo București, în ediția 1963/64 — Începutul jocului — Vreun. 6) Strigăt de bucurie — Careu pentru pitici — „Vir” spaniol la „World Cup” 1966. 7) Extreme la Lens! — Echipă din Stockholm, participantă la „Cupa Rappan” — ... Sivori, cunoscut atacant argentinian din trecutele campionate mondiale. 8) Adversara din Braunschweig a formației Dinamo Tirana, în vîltoarea ediției a C.C.E. — ... Raphael”, stadion din Kinshasa (Congo), pe care a evoluat în acest an selecționata noastră de tineret. 9) Participantă din Cluj la Cupa Cupeilor, în urmă cu cîteva ani — Fost arbitru român. 10) A da apă la moara ineficienței! — În plin vol! — Strîșit de sezon! — Leonte Ivanovici. 11) Câștigătoarea Cupei României în 1947-48 și 1953 — Preambulul fotbalistic la Roma, A.S.A. sau Cugir — Sat în Regiunea Mureș-Autonomă Maghiară. 12) Orice meci, la pauză! — Echipă din Luxemburg

(inițiale), participantă la C.O.T. — Ultima câștigătoare a Cupei intercontinentale. 13) „... Ham”, suburbie industrială londoneză, cu rezonanță în lumea fotbalului — Adversara a Petrolului în C.C.E. 14) Poreclă dată jucătorilor de la Botev Plovdiv, datorită echipamentului lor galben-negru — Rapidul se face auzit — Trombeta din tribună.

VERTICAL 1) Distincția supremă, acordată din 4 în 4 ani (3 cuv.). 2) Veche echipă studențască din Cluj, a câștigat, într-un turneu din 1932, „Cupa orașului Torino”. 3) 3:14 — Nume feminin — Component al unei brigăzi de arbitri români ce a arbitrat anul trecut la Bruo în C.O.T. (Marin) — Inițialele echipei Karl Marx Stadt, competitoră în C.C.E. 4) Orașul echipei Panathinaikos, prezentă de 5 ori în aceeași competiție — Mama lui August — Echipă românească, prezentă (fără succes) în Cupa Balcanică. 5) Persoană dintre-o veche populație europeană, amintindu-ne de recenta câștigătoare a C.C.E. — În minile... măturașului — Campion. 6) A rămîne pe loc (reg.) — Vechi jucător al Ripensiei, prima câștigătoare a Cupei României și participantă la Cupa Europei Centrale — ... Paz, aici a câștigat Bolivia campionatul Americii de Sud în 1963. 7) Pictor olandez (sec. XVII) — Poreclă pentru Dobay — Grămînee. 8) Radical organic — Vatra unde se topește fierul (Maram) — Participantă la un campionat republican câștigat recent de liceul din

CUPE, CUPE...

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
1	C	U	P	A	C	U	P	E	L	O	R	A	M	
2	U	N	I	T	E	D	T	I	R	G	U	R	I	
3	P	I	E	L	I	M	I	N	A				A	L
4	A	V	I	N	T			S						A
5	I	E	N	A	L	E								N
6	U	R	A							P	E	I	R	O
7	L	S	A	O	H	O	M	A	R					
8	E	I	N	T	R	A	C	H	T	A	T	I	A	
9	S	T	I	I	N	T	A		K	R				
10	R	A	T	A				E	O	N	L	I		
11	I	T	A	A	S			R	O	T	S			
12	M	E	U	S				P	E	N	A	R	O	L
13	E	A	N	T				L	I	V	E	R	P	O
14	T	K	A	L	L	A	I			U	U	T	A	

Tirgoviste. 9) Compartiment fotbalistic — Echipă budapestană, participantă în C.C.E. și Cupa Cupeilor — ... Daniel, înaintaș dinamovist prezent în optimele Cupei României. 10) Unul din cele multe din C.O.T. — La revedere — Arbitrul întîlnirii Foresta — Steagul roșu din Cupa României (1-0) și jucător de la Politehnica Timișoara (eliminată de aceeași formație). 11) Retezan Gheorghe — Câștigătoarea de anul trecut a Cupei Angliei — Tară vecină a Cupei Cupeilor. 12) Stîlpi ai porții — Cel fotbalistic s-a încheiat recent — A administrat Fo-

restei, de curînd, 2 din cele 6 goluri din finala Cupei României. 13) Renato Dall'... fost președinte al clubului Bologna în memoria căruia s-a organizat anul trecut o Cupă — Nu chiar urit — Inventar al... echipei. 14) De mai multe ori gazdă a C.C.E. și a Cupei intercontinentale — Echipa cu același nume din Luxemburg și Salonic. participante la diferite cupe europene — Pe sol.

Cuvinte cunoscute mai puțin: LET, ATIA, UDI, MEER, COH.

G. C.

La vârsta de 16 ani, aveam destulă încredere în mine pentru a spune părinților mei că doresc să-mi întrerup studiile pentru a deveni membru component al lotului echipei West Ham. Părinții m-au înțeles și tatăl meu i-a telefonat lui Ted Fenton, (antrenor secund la West Ham), care veni în aceeași seară la noi. El ne-a dat toate asigurările că voi putea participa la cât mai multe antrenamente și că mi se va da posibilitatea să joc cât mai des. A mai adăugat că voi primi o indemnizație de șapte lire pe săptămână.

— Sînt convins că vei face față, a zis el cînd am semnat formele de angajare. Iar eu eram nerăbdarea intruchipată.

Tentat de... cricket!

Lucru curios, în primele săptămîni ale activității mele la West Ham era cît pe-acți să devin jucător profesionist... de cricket. Jucasem înainte ca deschizător (n.n. — jucătorul care execută lovitură de începere într-un meci de cricket) în diferite echipe școlare și eram un jucător destul de bun pentru a fi căpitanul echipei de cricket a Angliei de Sud într-un meci împotriva Angliei de Nord. Era un meci pentru jucători pînă la 15 ani. La 16 ani, deci tocmai cînd intrasem la West Ham, am fost selecționat în echipa de cricket a școlilor din Anglia pentru meciul contra echipei B a comitatului Lancashire, meci care s-a desfășurat la Manchester.

Majoritatea celorlalți jucători selecționați pentru acest meci erau cu doi sau trei ani mai mari decît mine, iar cei de la Lancashire erau toți profesioniști. Mă simțeam stingher printre ei și eram foarte nefericit.

După un alt meci de cricket, care a opus echipa West Ham echipei Leyton Orient, m-am întâlnit cu Doug Insole, căpitanul echipei de cricket din Essex, azi selecționer unic al Angliei. Era încîntat de jocul meu și-mi propuse să mă ia în prima garnitură a echipei din Essex.

Mărturisesc că m-am gîndit foarte serios la această propunere. Un număr destul de mare de fotbaliști îmbină cu succes ambele sporturi, exemplul cel mai strălucit constituindu-l chiar portarul echipei noastre, Jim Standen, scorerul nr. 1 al cricketului din comitat și apărătorul buturilor echipei cîștigătoare a Cupei Angliei la fotbal. Eu m-am gîndit însă că nu e bine să stai pe două scaune simultan, căci risți să cazi între ele, cum spune un proverb englez. Apoi, mai era și problema de sezon. În timp ce fotbalul se joacă nouă luni pe an și mai mult, cricketul se joacă doar trei.

Dar, pe deasupra tuturor calculelor, eu simțeam că în mine bate o inimă de fotbalist. Așa că m-am decis să refuz oferta făcută și să mă dedic în întregime fotbalului. La început mă simțeam oarecum izolat printre cei de la Upton Park (n.n. — stadionul echipei West Ham), pentru simplul motiv că toți ceilalți băieți din lot, cu toate că erau de aceeași vîrstă cu mine, năvăliseră școala cu cel puțin un an înaintea mea și erau deci cu toții oarecum bine familiarizați cu mediul. Eu eram cît se poate de calm și arătam la toată lumea că știu mai puțin decît colegii mei de aceeași vîrstă. Din cauza acestei atitudini modeste, nimeni nu mă considera îngîmfat și nici nu eram fiindcă știam cît de puțin știu. Oricine dorea să-mi spună ceva despre fotbal și să mă învețe, era binevenit iar eu eram întotdeauna gata să ascult.

La West Ham

Primul meu profesor era Malcolm Allison, actualmente antrenor secund la Manchester City. În afara orelor de antrenament și a lecțiilor teoretice care aveau loc fiecare de cîte două ori pe săptămînă, el îmi mai dădea o mulțime de sfaturi folositoare ori de cîte ori mă ducea cu mașina lui acasă, la Barking. Devenind membru al lotului permanent al echipei West Ham, mi-am dat repede seama că jucătorii din prima echipă aveau multă bunăvoință și depuneau mult zel în împărțirea tainelor jocului. Ei nu aveau față de mine așa-zise „secrete profesionale”, iar eu sorbeam fiecare cuvînt. Noel Cantwell (n.n. — atunci căpitan al echipei West Ham) și alți jucători din echipa de seniori veneau cu regularitate pe teren în timpul lor liber și-și dădeau multă silință cu noi, tinerii. Personal, îi datoriez foarte mult lui Cantwell. El avea un talent înnăscut de a conduce oamenii pe teren și cu toate că era „vedetă” nu-și preocupă nicidecum timpul cînd era vorba de a împărțiși din cunoștințele lui celor tineri. Aveam atîta încredere în el, încît dacă ne-ar fi spus să mergem pe jos pînă în Australia și înapoi, pentru a deveni jucători buni, am fi făcut-o cu toții.

Deoarece nu avusesem pînă atunci șansa de a învăța fotbal în mod metodic, munceam ca un salahor pentru a-mi elimina greșelile de joc. Aducîndu-mi acum amînte de după-amiezele petrecute cu Noel Cantwell, îmi dau seama că greșelile mele constau în faptul că nu aveam viteză, nu a-

„POVESTEA MEA ȘI A FOTBALULUI”

veam joc de cap și nu eram deloc bun în lupta corp la corp. Zău, nu-mi aduc a-minte la ce eram bun atunci!...

Prima „mare încercare”

Bill Robinson, centrul înaintaș de atunci al echipei de seniori, avea în sarcina lui creșterea echipei de juniori. În acea perioadă, era sezonul fotbalistic 1957-58, West Ham lupta pentru promovare în prima divizie. Tocmai atunci, Malcolm Allison căpitanul de echipă, se îmbolnăvi și Noel Cantwell deveni căpitan. Echipa de bază a seniorilor se compunea din Ernie Gregory — portar, John Bond și Noel Cantwell — fundași, Andy Malcolm, Ken Brown și Bill Landsowne — mijlocași, iar la înaintare jucau Mike Grice, John Smith, Vic Keeble, John Dick și Malcolm Musgrove.

Eu începusem să mă schimb în bine. Treptat, treptat, „grăsunul” începu să dispară și să devin eu, așa cum sînt acum, adică 1,83 m înălțime și 79 kg greutate. Dar șanse de a fi încercat măcar în prima echipă de juniori tot nu se întrevădeau.

— În faza actuală a lucrurilor nu pot risca nimic, spunea antrenorul Ted Fenton. Totuși, într-o zi, în meciul contra echipei Crystal Palace, am fost introdus ca centru half în echipa „A” și-mi aduc foarte bine aminte de

echipa Angliei, marcase ambele goluri. Într-un cotidian am citit apoi prima frază despre mine:

„Moore a fost cel mai bun în cazurile de urgență”, scrisese reporterul respectiv.

Era o echipă foarte bună și e bine să ne notăm numele jucătorilor, căci mulți s-au ridicat ulterior pe culmi mai înalte: B. Smart (Chelsea); D. Wright (Barnsley GS); J. Bramhall (Hillsborough); D. Barber (Barnsley); R. Moore (West Ham); L. Cocker (Wolverhampton); F. Twist (Liverpool); M. Tindal (Aston Villa); B. Bridges (Chelsea); R. Perry (Wolverhampton); A. Scott (West Ham). Această echipă reușise o „serie” de opt victorii consecutive, pînă cînd, pe un viscol, la Bolton, fusese învinsă de echipa de juniori a Germaniei cu 2-1.

Un record de selecționări

După o perioadă pe care eu am considerat-o drept un început slab și foarte nepromițător în cariera mea fotbalistică, iată că un singur sezon vine să mă transforme într-un fel de copil teribil, datorită selecționărilor permanente în echipa de juniori, un adevărat record. Singur David Wright de la Barnsley avea un număr mai mare de selecționări, dar pentru el acesta era ultimul

In toate echipele în care a jucat, BOBBY MOORE a fost căpitan. Iată-l aici (însemnat cu un „X”) în fruntea juniorilor Angliei la Turneul U.E.F.A. din 1958.

acest joc. Centrul înaintaș pe care-l marcam era destul de renumit pentru felul cum juca mingea și meciul acesta era pentru mine prima „mare încercare”. M-am decis să joc lipit de el, corp la corp, chiar de la lovitură de începere și să nu-i permit, pe cît era posibil, să joace mingea. Acest lucru nu i-a plăcut deloc și mi-a spus-o.

Cu cîteva clipe înainte de terminarea primei reprize, reușisem să-l deposedez de minge și în acel moment arbitrul fluieră, iar el fugi spre mine și mă lovi intenționat în gleznă. Așa l-am cunoscut pe Johnny Byrnes (căci de el era vorba) care avea să fie transferat ulterior pentru 60.000 lire chiar la noi la West Ham și să joace și în echipa națională. Și astăzi mai facem glume cu privire la prima noastră „ciocnire”.

În septembrie 1957 am început să-mi dau seama că „grăsunul” dispăruse definitiv. Nu fusesem nicidecum selecționat pentru vre-o echipă a Angliei, dar antrenamentele și școala de la Upton Park începuseră să dea roade. În acea lună am primit o scrisoare din partea federației, semnată de Stanley Rous (n.n. — pe atunci secretar al federației engleze de fotbal) în care mă solicita să joc centru half în echipa de juniori a Angliei într-un meci internațional împotriva echipei de juniori a Olandei. Astăzi, ca internațional, călătoresc în toată lumea și pașaportul meu este supraincercat de ștampile, dar acel joc contra Olandei a însemnat pentru mine două lucruri noi. Era prima oară în viața mea cînd zburam cu avionul și pentru prima oară cînd plecam în străinătate. La sfîrșitul sezonului eram ceva mai obișnuit cu călătoriile, căci jucasem între timp în Luxemburg, Elveția și Austria.

Primul meu contact cu publicitatea l-am avut la începutul anului 1958 cînd la Hull, echipa de juniori a Angliei a învins pe cea a Scoției cu 2-0. Barry Bridges de la Chelsea, unul din cei mai străluciți jucători în

sență de 28 ani, în care timp jucase în divizia secundă.

În toastul său, Reg Pratt spunea printre altele: „Juniorii noștri sînt acum juniori de divizia întâi și pentru acest motiv așteptăm mult mai mult de la ei”.

Eu nu doream nimic altceva decît să mi se dea ocazia de a juca în prima echipă, pentru a arăta că știu să joc pentru clubul meu.

★

Îl țin minte pe micuțul acela ce purta numărul 39 la bocancii de fotbal, care mă dribla pe dreapta, eu mă întorceam cu el, iar el, subit, mă fenta pe stînga și dus era. Dar cînd a încercat să facă același lucru a doua oară, nu i-a mai mers. El fenta spre dreapta, eu o luam spre stînga și apoi ne ciocneam unul de altul. Din această ciocnire eu ieșisem cu mingea, pasînd-o pe aripa stîngă lui Malcolm Musgrove.

Eram jucător profesionist de trei luni și acesta era primul meu meci în divizia întâi. Iar acest micuț inter dreapta nu era altul decît Ernie Taylor de la Manchester United. Cine nu-și aduce aminte de Ernie Taylor? Ani de zile făcuse aripă cu Stanley Matthews la Blackpool și foarte multă lume afirma că geniul fotbalistic al lui Ernie Taylor făcea jocul ușor pentru Matthews. Cu toate acestea, toate onorurile se îndreptau spre Stanley și nu spre Ernie. După catastrofa aeriană de la München (n.n. — vorba de prăbușirea care a costat viața jucătorilor de la Manchester United, care se întorceau în Anglia după un joc în C.C.E.), Ernie Taylor era unul din primii jucători achiziționați de Matt Busby (n.n. — antrenorul echipei Manchester United) pentru refacerea echipei. Pot să afirm că Blackpool a cîștigat finala Cupei Angliei contra lui Bolton în 1953 grație creierului lui Taylor și piciorului lui Matthews. Și tocmai el era primul inter pe care eu trebuia să-l marchez în primul meu meci de divizia întâi...

Curînd, după împlinirea vîrstei de 17 ani, am devenit jucător profesionist la West Ham. Au urmat cîteva prezențe ale mele în trialuri publice, meciuri contra unor echipe de începători și meciuri între echipe de rezerve. Eram foarte ambițios să devin și eu profesionist ca Noel Cantwell și Malcolm Allison și acest lucru nu se rezuma numai la jocul în sine. După fiecare meci, îmi curățam și îmi lustruiam bocancii și-i puneam pe șanuri pentru a nu-și pierde forma. Făceam totul în așteptarea norocului.

Contra lui Jimmy Greaves...

Într-un meci contînd pentru Cupa Tinerețului, disputat la Upton Park, între West Ham și Chelsea, aveam sarcina de a-l marca strict pe Jimmy Greaves, care tocmai intrase în prima echipă la Chelsea și care era numit de ziaristi sportivi „copilul minune” al fotbalului englez. În acest joc, cîștigat de Chelsea cu 3-1, Jimmy Greaves marcă un gol. În cel de al 18-lea și ultimul meu meci în echipa de juniori a Angliei, împotriva Spaniei, meci foarte spectaculos, scorul a evoluat de la 1-0 pentru spanioli pînă la 4-2 pentru noi. Cei 50.000 spectatori spanioli prezenți pe stadion ne-au aclamat de parcă am fi fost conaționali lor. Peter Bullock, cu cei 16 ani ai săi, cel mai tînr jucător de pe teren și unicul amator din echipa Angliei, a înscris ultimele două goluri ale partidei. Acest joc s-a desfășurat pe stadionul echipei Real Madrid și înainte de meci nu am scăpat nici o ocazie pentru a asista la cît mai multe antrenamente ale marilor vedete ale Realului.

Un cotidian englez deschisese o anchetă pentru desemnarea celui mai bun fotbalist al anului, din echipele de juniori. Locul întâi a fost cîștigat de Jimmy Armfield, pe atunci cel mai bun căpitan de echipă. Urmau în ordine Bobby Charlton de la Manchester United, Jimmy Greaves și Mel Scott de la Chelsea, iar pe locul cinci mă aflam eu. La ora aceea nu mă mai numea nimeni „noul Billy Wright”.

Continuam să-mi aștept norocul și să fiu ales în prima echipă. Acest moment sosit în septembrie 1958. Trei din mijlocașii noștri, Eill Landsowne, Malcolm Pyke și Andy Nelson erau ieșiți din formă. Ken Brown deveni centru half, iar eu half stînga. În fine mi se arătă și mie marea șansă.

Îmi aduc foarte bine aminte de dezastrul aerian de la München. Împreună cu Noel Cantwell ne duceam tocmai la un spital din Sussex pentru a-l vizita pe Malcolm Allison care era internat acolo, și tot acolo am aflat această veste. Cu numai patru zile înainte, jucasem în echipa de tineret împotriva Iugoslaviei, fără de unde se întorsese Manchester United, avionul lor prăbușindu-se chiar pe pista de aterizare de la München. Primul meu joc mare avea să fie tocmai împotriva noii echipe a lui Manchester United și întreaga țară avea ochii ațintii asupra acestui joc. Va putea oare energia lui Matt Busby, el însuși grav rănit în acel accident, să reînvie spiritul de luptă al echipei Manchester United, după ce pierduse în mod tragic atîtea vedete?

(va urma)

Traducere de RADU HERBAY

Iosif MASOPUST

Spectatorii români l-au văzut prima dată acum șapte ani cu prilejul meciului România — Cehoslovacia din cadrul Cupei Europei, când a și înscris primul din cele două goluri care a consfințit victoria echipei sale. Au auzit apoi, peste doi ani, că datorită golului lui Masopust, echipa Cehoslovaciei a fost timp de câteva minute campioană mondială în memorabila finală cu Brazilia din iunie 1962 în Chile, acolo unde a fost denumit „seniorul din mijlocul terenului” sau „marele constructor”. Și care i-au fost atunci adversarii? Suarez, Didi, Garincha, Sekularac! În 1962 Masopust a obținut și trofeul ce se decernează celui mai bun jucător european, ca un an mai târziu să-l vedem prin intermediul magicului ecran evoluând alături de corifeii fotbalului mondial pe gazonul de biliard din Wembley, în meciul jubiliar contra Angliei.

Masopust n-a mai evoluat pe acest teren la World Cup '66, dar în tot acest interval gloria sa n-a apus. Echipa Dukla Praga, al cărei căpitan este, după multe alte rezultate remarcabile (ca de pildă câștigarea de două ori consecutiv a turneului internațional de la New York) a ajuns în această primăvară în semifinalele „C.C.E.” unde a fost eliminată la limita de câștigătoare trofeului, Celtic Glasgow.

L-am văzut jucând la Praga un meci decisiv, în sferturi de finală, contra „beatnicilor” de la Ajax Amsterdam. Iosif Masopust era în teren catalizatorul echipei pragheze, mișcându-se ca un piston, știind să domolească jocul sau să-l „așeze” la timpul potrivit, canalizându-l pe făgașul îngust al „ulimei cehe” sau oferindu-i larghețea unor atacuri supranumerice, în care el, Masopust, devenea „omul în plus”. Iar în afara terenului, el se deosebea de mai tinerii săi coechipieri prin aerul său destins, prin mina sa surizătoare. Să fie oare acestea reflexul unor trăsături de caracter sau al vastei sale experiențe, al prestigiului și siguranței dobândite? Noi credem că și una și cealaltă!

În mijlocul unei echipe serioase dar nu epatante, el se detașează însă net. Poate de aceea mi-am reamintit, deși condiția fizică a marelui jucător nu mai era aceeași ca în Chile, de comparația prilejuită atunci unui cronicar francez: „Datorită unei lucidități de angajament și de primire a balonului în profunzime, unei viziuni clare a jocului și a unui sens al locului de ocupat în teren, mi-l amintesc pe Di Stefano”.

Marele său devotament pentru fotbal se vede atât în longevitatea sa sportivă (are în prezent 35 de ani, participând la turneele finale ale C. M. din Elveția, Suedia și Chile), cât și în consecvența cu care apără culorile aceluiași club — Dukla — de 15 ani. De altfel, Masopust n-a jucat decît la două cluburi: a debutat la Teplice (tîrziu, cînd avea deja 16 ani!) și de aci, odată cu serviciul militar, s-a transferat la clubul praghez unde s-a consacrat.

Care au fost calitățile ce l-au desemnat pe Masopust ca unul din cei mai mari jucători de la mijlocul terenului? Pe plan fizic, deși de talie mijlocie, avea o asemenea forță a picioarelor încît nu putea fi lesne doborît nici chiar de jucători vijelioși sau duri. Are o largă vedere periferică, o excelentă tehnică a driblingului și a pasesi cu ambele picioare, completate cu un șut redutabil de la distanță. Iar calmul său proverbial (în Anglia ar fi considerat de-al casei!) nu este egalat decît de clarviziunea în joc.

Ambasador al fotbalului pe toate meridianele globului, Iosif Masopust a poposit din nou în această vară pe meleagurile noastre. De aci o frumoasă vedere, care părea că înmagazinează o parte din culorile insoritului litoral al Mării Negre, pornea spre Praga. Și desigur că cel mai mult s-a bucurat la primirea ei, Antoniu, flăcăul de 11 ani și cel mai consecvent admirator al tatălui său, fotbalistul Masopust.

CUPA ȘI VARIANTELE EI DE DISPUTARE

Jocurile de cupă sînt din ce în ce mai mult gustate în țările din Europa unde se desfășoară această competiție eliminatorie. Chiar și acolo unde Cupa se află încă la începutul existenței, cum este cazul Cehoslovaciei. Iar în Suedia, care nu avea inclusă o asemenea întrecere în sistemul său competițional, Cupa a fost instituită anul acesta și-și va consuma prima ediție în sezonul 1967-68.

Cupa place mai ales prin dinamismul său, prin neprevăzutul, prin caracterul său de surpriză, prezent de multe ori și mai ales în jocurile dintre echipe de categorii diferite. Exemple se pot da cu duzumul. Vom cita numai unul: Crusaders din Belfast, câștigătoare ediției de anul acesta al Cupei Irlandei de Nord, este o echipă din liga... a doua!

Sistemul de disputare, fie el diferit, a contribuit la atractivitatea Cupei. În unele țări se dispută jocuri simple, eliminatorii; în altele meciuri duble (tur-retur, ca în Spania, Portugalia). Finalele sînt și ele simple sau duble, cu prevederile de rigoare în cazul rezultatelor de egalitate. Oriunde s-ar disputa, Cupa exercită atracție.

Criteriile de departajare a echipelor aflate la egalitate sînt și ele variate. În toate părțile primului joc se prelungește. De aici însă, încep diferențele, dacă și după 120 de minute echipele termină la egalitate. În unele țări, cum este Franța, se dispută un al doilea și apoi un al treilea joc, cu prelungirile obișnuite, după care echipa învingătoare este desemnată prin tragere la sorți. În alte țări, ca Portugalia, meciul se mai prelungește o dată și se încheie în minutul în care una din echipe înscrie un gol. Recentă finală Setubal-Academica a luat sfîrșit în min. 144, cînd Setubal a marcat golul cu care a luat conducerea (la situația de 2-3). În alte părți, finala se termină după prelungiri prin tragere la sorți, așa cum a fost decizia câștigătoare a Cupei Austriei, vîitoare adversară a echipei noastre Steaua. În schimb, în țări ca Iugoslavia se aplică sistemul executării unui anumit număr de lovituri de la 11 m. La fel se procedează și în Cehoslovacia.

Deși există multe discuții în jurul acestor criterii de departajare a echipelor (care este mai sportiv: tragerea la sorți, acordarea de 11 m, considerarea numărului de lovituri de corner de care a beneficiat fiecare echipă sau disputarea meciului pînă la desemnarea unui învingător), totuși, Cupa place, în ciuda diversității acestor criterii.

● Vedeta numărul 1 a fotbalului scoțian, DENIS LAW, care joacă la Manchester United, a fost sancționat cu o amendă de 50 de dolari de către clubul său, pentru „limbaj necuvincios” în timpul meciului susținut de echipa sa contra Australiei de Vest, la Perth.

● Fotbalistul sud-american AMARILDO, care activează la Milan, a declarat zilele trecute, în timpul concediului pe care și-l petrece la Rio de Janeiro, că dorește să părăsească clubul milanez pentru a juca la orice echipă de prima ligă din Rio. „Chiar dacă aș mai fi obligat să rămîn 10 ani în Italia, a spus el, niciodată nu mă voi simți la casa mea”. Înainte de Milan, Amarildo jucase la Botafogo.

● Cu ocazia turneului pe care l-a întreprins în Europa cu echipa sa Santos (11 meciuri, 10 victorii, un rezultat egal), celebrul PELE a marcat 15 goluri, jucînd în zece partide. De remarcat că „perla neagră” a înscris cea mai mare parte a totalului de goluri reușit de Santos în acest turneu.

● ULEENIO HERRERA, care își petrece vacanța de vară la vila sa din localitatea spaniolă Oviedo, a declarat că meciul cu Celtic din finala C.C.E. a constituit cel mai mare neajuns din activitatea sa în ultimii 7 ani.

MOZAIC

● La o recentă propunere ce i s-a făcut, de a juca la Bologna în Italia, Pele a răspuns: „Niciodată nu voi putea da randament într-un campionat cu atîtea etape disputate iarna. Frigul îmi face teribil de rău. Și, apoi, cîștig atît de bine în Brazilia că nu mă poate tenta nimic...”.

● Pentru cea de-a cincea ediție a Jocurilor Panamericane, care se va disputa la Winnipeg, în Canada, federația argentiniană a decis să prezinte o echipă de tineret. Vedeta echipei este GARCIA CAMBON de la „Charicata Juniors”, evaluat la 30 milioane de pesos. De remarcat că nici un fotbalist argentinian n-a fost apreciat pînă acum la un astfel de preț!

● Președintele comisiei de organizare a Campionatului mondial a anunțat ca definitive datele de disputare a turneului final din Mexic: 31 mai — 21 iunie.

● În ediția viitoare a Cupei Campionilor Europeni debutează opt echipe. Acestea sînt: Botev Plovdiv, Hvidovre Copenhaga, S. C. Valour, Skejd Oslo, S. C. Basilea, Dinamo Kiev, Eintracht Braunschweig și campioana noastră, Rapid București.

Atribuită de două ori prin lovituri de la 11 m

În Cehoslovacia, Cupa are... 7 ani. Prima ediție s-a disputat în 1960-61. Din cele 7 ediții, două au fost câștigate prin lovituri de la 11 m, acordate după consumarea timpului de joc în momentul în care echipele au fost egale după o dublă partidă (finalele duble au fost înlocuite din ediția a doua). Iată scurtul palmares al Cupei în această țară: 1960-61: Dukla Praga—Jednota Zilina 1-0; 1961-62: Sn. Bratislava—Dukla Praga 1-1 și 4-1; 1962-63: Sn. Bratislava—Slavia Praga 0-0 și 9-0; 1963-64: Sparta Praga—VSS Kosice 4-1; 1964-65: Dukla Praga—Sn. Bratislava 0-0 (5-3 la 11 m); 1965-66: Dukla Praga—Tatran Prešov 2-1 și 4-0; 1966-67: Sparta Praga—Spartak Trnava 4-2 și 0-2 (5-4 la 11 m).

Cinii polițiști restabilesc... ordinea

La meciul F. C. Zurich—A. C. Milan (2-0) din cadrul „Cupei Alpilor”, a asistat și un mare număr de muncitori italieni emigrați. Aceștia, indignați de comportarea submediocră a conaționalilor lor, au încercat să invadeze terenul pentru a se răfu cu ei, dar, pentru a-l împiedica, a fost chemat în ajutorul oamenilor de ordine un mare număr de... cîini polițiști.

Un antrenor neastimpărat

Antrenorul argentinian Juan Carlos Lorenzo este unul dintre cei mai nestatornici din țara sa. După nenumărate peregrinări pe la numeroase echipe din țările Americii de Sud și Europei, iată-l din nou demisionat, de data aceasta de la conducerea tehnică a echipei River Plata.

„Numai 15-20 arestări?... ”

Măsurile riguroase luate împotriva preai înflăcăraților suporterilor de pe stadioanele Argentinei încep să-și arate roadele. O atestă datele prezentate de poliția din această țară care ne informează că de cîva timp se înregistrează „numai” 15-20 arestări săptămînal pentru acte de huliganism, față de peste o sută cîte se înregistraseră într-un trecut nu prea îndepărtat.

Colectă publică pentru un jucător

Se știe că internaționalul portughez de la Belenenses, Vicente, a suferit anul trecut un accident de automobil, în urma cărui, pierzîndu-și un ochi, a fost nevoit să abandoneze fotbalul. El a fost ajutat de clubul său să urmeze un curs de antrenori, iar cu banii strîși — printr-o colectă publică — și-a cumpărat un imobil, ale cărui beneficii din închiriere revine lui Vicente.

NICI NU PUTEAU LIPSI DIN FOTBALUL AMERICAN!...

Pentru nou-născutul fotbal profesionist din S.U.A. exemplul rău vine din străinătate. Într-adevăr, violente incidente s-au petrecut la Detroit în cursul meciului dintre echipa irlandeză Clentoran, ca reprezentantă a orașului Detroit, și cea braziliană Bangu (orașul Houston). În min. 73, la scorul de 2-0 pentru irlandezi, o ciocnire între doi jucători a dat naștere la o violentă încăierare care a atras atît pe jucătorii celor două echipe, cît și numeroși spectatori. După ce încercările de a potoli spiritele s-au dovedit inutile, arbitrul a fost nevoit să suspende meciul. În fotografia de mai sus, o „fază” elocventă a incidentelor petrecute pe teren.

TROFEUL AMATORILOR

După cum se știe, anul acesta s-a încheiat prima competiție rezervată reprezentativilor naționale de amatori: campionatul Europei, la care au luat parte 12 țări repartizate în patru grupe, cu un turneu final disputat în Spania. Victoria a revenit naționalei Austriei, care a dat fotbalului austriac

satisfacția pe care selecționata profesionistă nu reușește să o aducă de mulți ani. Această nouă competiție europeană este dotată de U.E.F.A. cu un splendid trofeu (înfățișat în fotografie), care azi îmbogățește vitrina federației de la Viena.

DOI FRAȚI S-AU REÎNTÎLNIT...

Sînt doi foști renumiți internaționali iugoslavi, amîndoi plecați din țara lor și stabiliți în R. F. a Germaniei. Este vorba de frații Cealkovski, Zlatko (în fotografie, în stînga) și Zeljko, deveniți antrenori și angajați la cluburile Bayern München, primul, și Borussia Neunkirchen, unde activează cu succes. Zlatko, de altfel, a cunoscut recent o mare satisfacție: echipa sa a cucerit „Cupa cupelor”. Revederea a fost... frățească, iar momentul a fost immortalizat de un fotograf.

CAMPIONII... AMENZILOR

În Italia, unul din mijloacele folosite pentru pedepsirea jucătorilor sau echipelor care se fac vinovate de anumite infracțiuni (ca joc periculos, atitudine nesportivă față de arbitru, declarații la sfîrșitul meciurilor, lipsă de organizare etc.), sînt amenzi.

Din acest punct de vedere, pe primul loc în campionatul recent încheiat se află (nici nu se putea altfel!)... F. C. Napoli, care a plătit amenzi în valoare de 4.690.000 lire. De altfel și în campionatul trecut, locul întâi a fost ocupat tot de napolitanii. Cele mai puține amenzi (330.000 lire) au fost plătite de Mantova.

Jucătorii care au plătit cele mai multe amenzi (387.000 lire) aparțin echipei retrogradate Lazio, iar cei care au plătit cele mai puține — 91.000 — echipei Mantova.

Cea mai mare amendă după un meci — un milion de lire — a fost aplicată echipei A. C. Milan pentru lipsă de organizare la meciul cu Mantova.

În total — de către echipe și jucători — s-au plătit 28.609.000 lire, față de 23.540.000 cît s-au plătit în anul trecut. O creștere de loc îmbucurătoare.

Recordul lui Billy Wright amenințat — Djalma Santos nu depune armele

ELIMINAREA

ECHIPELOR BUNE

N-A FOST EVITATĂ!

Noutatea adusă de U.E.F.A. în modul de stabilire, prin „capi de serie” și apoi tragere la sorți în meciurile primului tur al „Cupei campionilor” și „Cupei cupelor”, n-a reușit să evite în întregime cazurile de împerechere a unor echipe de valoare, astfel că, vrînd-nevrînd, Ajax Amsterdam sau Real Madrid, Celtic Glasgow sau Dinamo Kiev, în „C.C.E.”, Haiduk Split sau Tottenham Londra în „Cupa cupelor” vor trebui să părăsească arena acestor mari competiții după primul joc, în timp ce alte formații — destul de modeste — ca Valur Reykjavik sau Jeunesse d' Esch, F. C. Basel sau Hvidovre (Danemarca), Shamrock Rovers sau Cardiff, pentru a cita numai câteva exemple, se vor vedea calificate pentru optimile de finală. Ceea ce nu va fi decît în dauna interesului și nivelului competiției.

Așadar, metoda „capilor de serie” n-a dat rezultatele așteptate și, ca o consecință, a readus în discuție o propunere mai veche, făcută cu prilejul „mesei rotunde” de la Monaco și anume: transformarea primelor două tururi ale celor două competiții în turnee pe cîte patru grupe de patru echipe. Aceasta ar pune pe picior de egalitate toate echipele, care și-ar disputa intimitatea în raport cu valoarea lor, și ar evita inechitățile de programare, cum s-a ajuns la recenta tragere la sorți. Este o formulă care prezintă mai multe avantaje decît riscuri și, în orice caz, lasă intact interesul stîrnit de competiții și nivelul lor tehnic și spectacular. Poate că într-un viitor apropiat U.E.F.A. va lua în considerare această propunere.

M-am născut la 27 februarie 1929 în orașul Sao Paolo. Tot aici mi-am petrecut copilăria și, ca orice copil brazilian, n-am lăsat să-mi scape prilejul de a juca fotbal.

Tatăl meu, ofițer de carieră, dorea să-l calc pe urme, convins fiind că și mie îmi era sortită cariera armelor; pe el fotbalul îl interesa prea puțin. Singurul lucru pozitiv în acest sens, era admiterea faptului că fotbalul este un mijloc eficace pentru întărirea sănătății și că prin practicarea acestui sport mă voi întări fizic, astfel că uniforma militară îmi va sta și mai bine.

În anul 1940, n-am mai putut rezista chemării fotbalului. Profesorii de la școala unde învățam mă sfătuiră să nu abandonez acest sport, așa că într-o bună zi am devenit un adevărat fotbalist, legitimat la clubul „Internacional de Parada Inglesa” din Sao Paolo.

În anul 1948, cînd devenisem un „bărbat” în vîrstă de 19 ani, m-am transferat de la Internacional. Prietenii m-au convins să trec la clubul „Portuguesa de Despertos”. În același an am fost promovat ca rezervă în echipa întâi. Și intra-una din zile mi-am început cariera de jucător profesionist. Am debutat destul de bine, am fost chiar și aplaudat pentru jocul meu, cu toate că în acea întâlnire cu Santos, disputată la Vila Belmiro, am pierdut cu 2-3.

În decursul primelor 90 de minute de „profesionist”, m-am convins de un singur lucru și anume: că nu voi mai putea fi scos așa de repede din rîndurile primei echipe. Săptămîna de săptămîna, an de an, am jucat pentru clubul Portuguesa pe același post de fundaș dreapta. Abia în anul 1959 m-am transferat la clubul Palmeiras. Am fost convins de Julinho, fostul meu coleg de la Portuguesa, să-mi schimb clubul.

După partida Brazilia — Anglia, care a constituit „o zi neagră” pentru Julinho, suporterii l-au fluierat, însă din fericire nu l-au înspăimîntat. Am stat de vorbă împreună în privința viitorului nostru. Am acceptat propunerea lui de a ne transfera și am discutat cu conducerea clubului Portuguesa, care a înțeles situația, astfel că am semnat un nou contract pentru Palmeiras.

Destăinuirile celebrului fundaș al Braziliei

Pină în prezent am schimbat doar de două ori culorile clubului. Am jucat pentru Internacional, Portuguesa și Palmeiras.

De multe ori îmi amintesc de cel mai mare meci al carierei mele — finala campionatului mondial din Suedia — unde echipa noastră a cucerit pentru prima oară titlul de campioană mondială. Și în anul 1954 participasem la campionatul mondial din Elveția, însă ediția din anul 1958 va rămîne trează în memoria mea. Eram rezerva lui De Sordi. Mulți dintre jucătorii nu știu să intre în „pielea” jucătorului de rezervă, sînt deprimați, descurajați, se antrenează numai așa ca să se afle în treabă. Cu mine a fost altfel. Totdeauna mă antrenam în așa fel, ca și cum aș fi fost titular în echipă.

În jocul decisiv, finala cu echipa Suediei, De Sordi n-a putut juca. N-am lăsat să-mi scape prilejul și am realizat cel mai bun meci al meu. Cu toate acestea, campionatul mondial din 1958 n-a însemnat pentru mine cel mai mare eveniment din cariera fotbalistică. Pe acesta l-am trăit în anul 1962, cînd am îmbrăcat pentru prima oară tricoul pe care l-am visat toată viața, tricoul cu inițialele C.B.D. (Confederația braziliană a sportului). Am făcut parte din echipa care a participat la turneul panamerican din Chile. Fină la acea ediție, Brazilia n-a reușit să se claseze decît pe locul secund la aceste turnee. De data aceasta, am ocupat primul loc. Bucuria de pe urma acestei victorii a durat cîteva luni.

Viața unui fotbalist este frumoasă și interesantă. Dintre jucătorii de fotbal, idealul meu l-a constituit fundașul Dominguos. Pentru mine el rămîne o personalitate istorică. A dispus de o tehnică inegalabilă, un control unic al balonului, ceea ce este mai rar la apărători. Am preluat

multe elemente din stilul său de joc. Și ce-i mai interesant, fiul lui Dominguos — Ademir de Guia — joacă acum alături de mine.

Am susținut peste 1500 de meciuri. În echipa reprezentativă a Braziliei, inclusiv anul 1966, am jucat 98 de partide.

Am susținut peste 1500 de meciuri. În echipa reprezentativă a Braziliei, inclusiv anul 1966, am jucat 98 de partide.

Am susținut peste 1500 de meciuri. În echipa reprezentativă a Braziliei, inclusiv anul 1966, am jucat 98 de partide.

Am susținut peste 1500 de meciuri. În echipa reprezentativă a Braziliei, inclusiv anul 1966, am jucat 98 de partide.

Am susținut peste 1500 de meciuri. În echipa reprezentativă a Braziliei, inclusiv anul 1966, am jucat 98 de partide.

Am susținut peste 1500 de meciuri. În echipa reprezentativă a Braziliei, inclusiv anul 1966, am jucat 98 de partide.

Am susținut peste 1500 de meciuri. În echipa reprezentativă a Braziliei, inclusiv anul 1966, am jucat 98 de partide.

Am susținut peste 1500 de meciuri. În echipa reprezentativă a Braziliei, inclusiv anul 1966, am jucat 98 de partide.

Am susținut peste 1500 de meciuri. În echipa reprezentativă a Braziliei, inclusiv anul 1966, am jucat 98 de partide.

Am susținut peste 1500 de meciuri. În echipa reprezentativă a Braziliei, inclusiv anul 1966, am jucat 98 de partide.

Am susținut peste 1500 de meciuri. În echipa reprezentativă a Braziliei, inclusiv anul 1966, am jucat 98 de partide.

Am susținut peste 1500 de meciuri. În echipa reprezentativă a Braziliei, inclusiv anul 1966, am jucat 98 de partide.

DE PRETUTINDENI

O EROARE ÎN TRAGEREA LA SORȚI

Cu ocazia tragerii la sorți a jocurilor primului tur în competițiile europene, care a avut loc la Geneva, s-a comis o eroare privind echipele malteze. Campioana, Hibernians La Valletta, a fost programată să joace în... „Cupa Cupelor”, cu echipa olandeză Breda, în timp ce câștigătoarea Cupei, Floriana, a fost programată în C.C.E., contra lui Manchester United.

„LISTA DE ONOARE”

Revista vest-germană „Kicker” a alcătuit recent o „listă de onoare” a fotbalului din R.F.G., în care figurează:

— ca jucători de clasă mondială: Beckenbauer, Schulz, Overath.

— ca jucători de clasă europeană: Maier, Tilkowski, Patzke, Höttings, Vogts, Weber, Fichtel, Küppers, Netzer, Siemensmayer, Seeler, Gerd Müller și Christian Müller.

UN VERITABIL TUR DE FORȚĂ

Danemarca este reprezentată în actuala ediție a C.C.E. de echipa Hvidovre din Copenhaga, realizatoare a unei performanțe rar întîlnite în ceea ce privește mentalul său ascendent. Iată „palmaresul” său în ultimii ani:

1963: în categoria C; 1964: în categoria B; 1965: promovată în categoria A, unde ocupă locul al cincilea; 1966: campioană a țării!

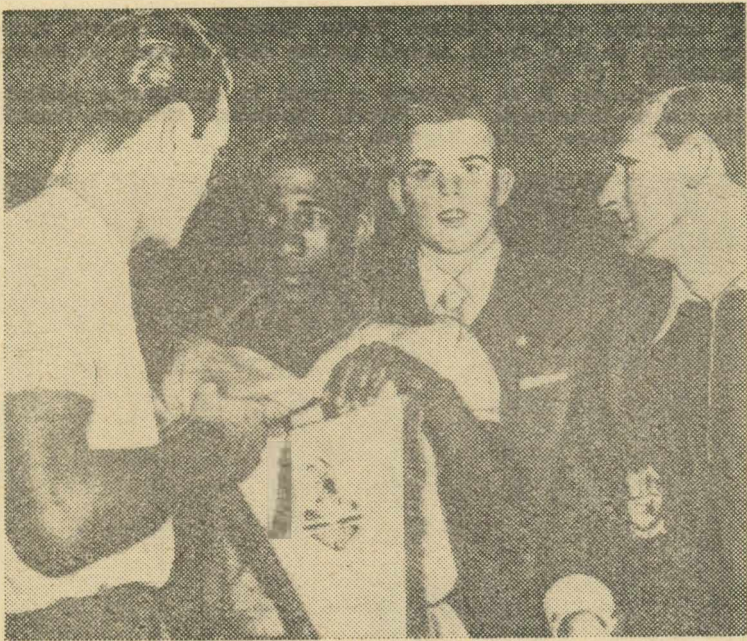
Antrenorul sub conducerea căruia, în patru sezoane, Hvidovre a ajuns din categoria C la tricourile de campion este austriacul Netuka.

FOTBALUL SCANDINAV ÎȘI PIERDE VLAGA?

Comentarii sportive din țările scandinave, în special cei din Suedia, sînt alarmați în ultima vreme de rezultatele slabe ale acestor țări pe plan internațional. Ei sînt de acord că una din cauze o constituie exodul de jucători valoroși, în special atacanți, către țări europene. Se remarcă mai ales ineficacitatea echipelor scandinave, ceea ce-i face pe unii ziaristi să ceară federațiilor restricții în privința permisiunii acordate atacanților scandinavi de a-și părăsi țările respective. O cerere asemănătoare a făcut și Ovar Bergmark, antrenorul echipei Suediei.

O NOUA STEA BRAZILIANĂ?

În Brazilia a fost descoperită o nouă stea a atacului. Este vorba de jucătorul originar din Joinville, Ratinho (numele său înseamnă „micul șobolan”). Cu un an în urmă a fost legitimat la clubul F. C. Portuguesa-Sao Paolo, devenind curînd șpaima portarilor. Este un jucător mai puțin tehnic însă un adevărat tanc. Brazilia nutrește de pe acum mari speranțe în legătură cu Ratinho avînd în vedere viitoarele întîlniri cu selecționatele Angliei și R. F. a Germaniei.

Schimb de junioare între doi dintre cei mai buni apărători ai finalistei C.M. 1962: Novak (Cehoslovacia) și D. Santos (Brazilia)

CĂUTĂRI ÎN FOTBALUL FRANCEZ

Forurile conducătoare ale fotbalului francez continuă să ia măsuri pentru readucerea lui pe un făgaș menit să-i asigure progresul și succesele. Recent, adunarea generală a cluburilor profesioniste a ajuns la cîteva hotărîri extrem de importante pentru viitoarea activitate a fotbalului profesionist. Redăm cîteva dintre ele, care ni se par interesante prin prisma situației din fotbalul nostru:

CREAREA UNEI ȘCOLI SUPERIOARE DE FOTBAL. Vor fi selecționați tineri jucători în vîrstă de 15—18 ani, pentru perfecționarea lor, dar — paralel — și pentru o instruire generală și pentru a participa la cursuri tehnice și de limbi străine.

MODIFICĂRI ÎN ORGANIZAREA CAMPIONATULUI. În această privință s-au luat mai multe măsuri:

● numărul echipelor din divizia I va fi redus de la 20 la 18 în anul 1968—69;

● SE CREEAZĂ O ȘCOALA SUPERIOARĂ DE FOTBAL ● NOUTĂȚI ÎN ORGANIZAREA CAMPIONATULUI ● O LUNA DE ZILE PAUZĂ ÎN TIMPUL IERNII

● cluburile din divizia II vor trebui să aibă în echipe, începînd cu sezonul 1968—69, cinci jucători de cel puțin 25 de ani, iar din sezonul 1970—71 șapte jucători cu această vîrstă;

● echipa militară de la Joinville (formată din jucători amatori) va participa în divizia a II-a și în Cupa Franței, pentru a asigura o pregătire corespunzătoare „speranțelor” și jucătorilor vizați pentru turneul olimpic;

● campionatul pe anul 1967—68 va începe la 19 august și patru etape din tur se vor disputa în cursul săptămîinii. Programul returului va fi alcătuit în funcție de calificarea (sau nu) a echipei Fran-

ței în turul următor al campionatului European.

MAJORAREA PAUZEI DIN IARNĂ. În ce privește întreruperea campionatului în timpul iernii, aceasta va fi majorată în sezonul 1968—69 de la trei săptămîni la o lună, cu două săptămîni obligatorii pentru odihnă și alte două pentru reluarea pregătirilor și organizarea de meciuri amicale sau turnee.

CALENDARUL ECHIPEI NAȚIONALE, în forma lui definitivă, se prezintă astfel: Polonia — Franța (campionatul Europei) la 17 septembrie; R. F. a Germaniei — Franța la 27 septembrie; Franța — Belgia (C. E.) la 28 octombrie; Franța — Luxemburg (C.E.) la 2 decembrie; Elveția sau Austria — Franța la 1 mai. Un alt joc este proiectat în luna mai, la 22, 23 sau 26 mai, sau pentru 9 iunie. Echipa de amatori va întîlni Finlanda la 15 octombrie în Finlanda și la 29 octombrie în Franța, în cadrul preliminarilor turneului olimpic. În afară de aceste meciuri sînt prevăzute și întîlniri pentru echipa B și tineret.

Fotbal

REVISTA SĂPTĂMINALĂ
Redacția și adresa: București, Bd. Mărăști 26,
raionul 30 Decembrie, telefon 17.55.13

COLEGIUL DE REDACȚIE

Constantin Chiriță, Ștefan Covaci, Gh. Dumitrescu, Ion Lupaș, Pavel Marcu, Aurel Neagu (redactor șef) Angelo Niculescu, Andrei Rădulescu, Constantin Teacă, Dumitru Tomescu, Stelian Trandafirescu (redactor-șef adjunct), Radu Urziceanu (secretar general de redacție), Emerich Vogl, Ion Voica, Ion Voinescu.

Prezentarea grafică Liviu Bobocea

PROGRAMUL ECHIPELOR REPREZENTATIVE PENTRU SEZONUL DE TOAMNĂ

A fost definitivat programul echipelor noastre naționale pentru sezonul de toamnă. Iată-l:

Pe teren propriu

13 septembrie: ROMANIA A — IZRAEL
8 octombrie: ROMANIA B — UNGARIA B și ROMANIA (tin.) — UNGARIA (tin.)
29 octombrie: ROMANIA B — POLONIA B și ROMANIA (tin.) — POLONIA (tin.)
22 noiembrie: ROMANIA A — R.F.G. A

În deplasare

25 august: BULGARIA (juniori) — ROMANIA (juniori)

20 septembrie: AUSTRIA (tin.) — ROMANIA (tin.)
27 septembrie: TURCIA (tin.) — ROMANIA (tin.)
8 octombrie: UNGARIA A — ROMANIA A și UNGARIA (jun.) — ROMANIA (jun.)
29 octombrie: POLONIA A — ROMANIA A și POLONIA (jun.) — ROMANIA (jun.)
22 noiembrie: R.F.G. (tin.) — ROMANIA (tin.)
26 noiembrie: R.D.G. (jun.) — ROMANIA (jun.)

Aseară s-au definitivat și datele jocurilor dintre echipele olimpice ale ROMÂNIEI și R.D. GERMANE: 18 noiembrie în R.D.G. și 6 decembrie în România.

25 MECIURI INTERNAȚIONALE

În zilele care urmează, se va desfășura un larg program de jocuri internaționale.

Iată calendarul acestor meciuri:

Motor Zwickau (R.D.G.) joacă cu Farul Constanța (27 iulie), Petrolul Ploiești (30 iulie) și Siderurgistul Galați (2 august);

Neu-Brandenburg (formație de categoria B din R.D.G.) evoluează la 26 iulie la Tg. Mureș cu A.S.A.; 30 iulie la Mediaș cu Gaz metan; 1 august la Tirnăveni;

F.C. Sittardia (Olanda — echipă din prima ligă) joacă la 29 iulie cu Farul Constanța; 1 august cu Universitatea Craiova; 3 august cu Universitatea Cluj;

Selecționata armatei din R.P.D. Coreea joacă la 2 august cu A.S.A. Tg. Mureș; la 6 august cu Universitatea Cluj; 10 august cu Steaua;

TSKA Cervenno Zname (fosta campioană a Bulgariei) joacă la 6 august cu Steaua;

Fenerbahce Istanbul (Turcia) joacă la 10 august cu Dinamo București și la 13 august cu U.T.A. (meci în cadrul turneului balcanic; în primul joc, la Istanbul, 3-1 pentru Fenerbahce);

Racing Club Beirut (Liban) joacă la 10 august cu Dinamo Pitești; 13 august cu Farul Constanța și, 15 august cu Politehnica București.

TURNEE PESTE HOTARE

Dinamo București la Istanbul (meciuri la 4 și 6 august în organizarea lui Fenerbahce);

Petrolul în R.D. Germană pentru trei jocuri în perioada 2-12 august; A.S.A. Tg. Mureș în Cehoslovacia pentru două întâlniri în perioada 3-10 august.

LA ZI...

● **JOCURILE RAPID** — **BOTEV PLOVDIV** au fost confirmate de UEFA pentru datele alese de cele două cluburi: 20 septembrie la Plovdiv și 27 septembrie la București. Întilnirea de la București va fi condusă de arbitri din Polonia.

● **F. C. AUSTRIA și STEAUA** nu au ajuns încă la un acord. Probabil că se va recurge la arbitrajul UEFA având în vedere că datele nu au fost comunicate încă la 15 iulie, cum prevede dispoziția forului european. Întilnirea de la București a celor două deținătoare de cupă va fi condusă de arbitri greci.

● **PE LISTA FIFA** pentru sezonul 1967/68 figurează, la propunerea noastră, următorii arbitri: A. Bentu, V. Dumitrescu, N. Mihăilescu, A. Pirvu, A. Bădulescu (toți din București), N. Rainea (Birlad) și I. Ritter (Timișoara).

Pele la Cruzeiro?

Postul de radio Rio de Janeiro a confirmat știrea că președinții cluburilor Cruzeiro și Santos s-au întilnit spre a discuta un eventual transfer al lui Pelé la clubul-campion al Braziliei. Fair-playul internațional a declarat că nu ar avea nimic împotriva să evolueze la Cruzeiro, mai ales dacă aceasta va reuși să eștigue „Cupa campionilor Americii de Sud”.

La rindul lui, președintele Confederației sportive a Braziliei, Joao Havelange a precizat că nu se opune în nici un fel transferului, care nu poate fi însă regle-

mentat decât pe baza înțelegerii dintre cele două cluburi.

Intre timp, campionatul Braziliei a început iar F. C. Santos a trecut prin mari emoții în prima întilnire, cu modesta Sao Bento, pe care a condus-o cu 4-0 la pauză (goluri marcate de Pelé, Toninho, (2) și Carlos Alberto) dar s-a văzut la un pas de egalare în repriza secundă cind Bazzaninho, în vîrstă de 18 ani, centrul atacant al oaspeților a înscris trei goluri, devenind marea revelație a startului campionatului carioca.

Asparuhov a adus

„Cupa Bulgariei” lui Levski

Cunoscutul internațional bulgar Ashparuhov și-a făcut o reîntoarcere excelentă în formația lui Levski. El a avut un aport decisiv în obținerea trofeului de către clubul sofot. În semifinala cu Lokomotiv Sofia, scorul era 4-4 în min. 89

și centrul atacant al naționalei bulgare a reușit un gol senzațional în ultimele secunde. Iar în finala cu Spartak Sofia (scor: 3-0 pentru Levski) Asparuhov s-a bucurat din nou de cele mai multe aplauze.

S-a încheiat perioada transferărilor în Italia

Agitata perioadă de transferări din fotbalul italian s-a încheiat fără multe „tranzacții” senzaționale.

Cele mai discutate schimburi au fost cele efectuate de clubul Internațional cu Bologna (Guarneri contra Nielsen) și Milan cu Fiorentina (Amarildo contra Hamrin). De asemenea, s-a perfectat plecarea lui Picchi de la Inter la Varese. Celebrul „libero” al naționalei italiene părăsește astfel clubul milanez la care a activat din 1960.

Meroni de la Torino n-a mai plecat la Juventus, rămînînd la clubul său. Amatti de la Lazio va juca în sezonul viitor la Inter; echipa lui Herrera îl pierde însă pe Jair (de mai mult timp nemulțumit de tratamentul la care era supus de H.H.), extremul dreapta de origine braziliană optînd pentru A.S. Roma. În schimb, clubul roman îl pierde pe Barison, care a optat pentru Napoli.

Atenția observatorilor s-a îndreptat mai mult asupra celor două

mari cluburi din Torino și Milano, Juventus și Internazionale.

Se apreciază ca foarte importante schimbările survenite la Inter. În afara celor de care am vorbit mai sus, echipa lui Moratti a mai achiziționat pe Mazzolla II, pe Dotti (de la Lazio), pe Colaussig de la Roma și Benitez de la Veneția. În schimb, lotul actualilor campioni a suferit foarte mici modificări, Juventus achiziționînd doar doi jucători relativ modesti (cel puțin pînă acum). Simoni de la Torino și Volpi care a activat la Mantova.

Foarte puține schimbări și la Cagliari. Clubul sardin va avea în rîndurile sale pe Hitchens de la Atalanta și îi păstrează în continuare pe Riva și Rizzo. În ciuda unor oferte foarte tentante care i-au fost făcute în legătură cu acești doi jucători.

După încheierea perioadei de transferări, federația italiană a anunțat că mentine în continuare „embargo”-ul actual în privința importului de jucători străini.

Un campionat național în Brazilia

Se știe că în Brazilia, din cauza distanțelor mari dintre orașe, nu s-a putut organiza pînă acum un campionat național cu o desfășurare ritmică și regulată, așa cum se petrece în mai toate țările lumii cu fotbal avansat. De aceea confederația braziliană a hotărît ca începînd din anul viitor să se organizeze și în această țară un veritabil campionat care să grupeze cele mai bune echipe din cele 25 de state ale țării. El ar urma să se desfășoare din luna ianuarie pînă în luna mai, în 3 faze și anume:

1) La Taca do Prata (vechea cupă Gomez Pedrosa), disputată de 18 echipe;

2) La Taca do Brasil sau Cupa

Braziliei jucată de către campionii fiecărui stat sub formă eliminatorie;

3) O a treia competiție opunînd cluburile din Nord celor din Nord-Est apoi pe cele din centru celor din Sud. Învîgătorul va întilni pe cîștigătorul competiției Taca de Prata, iar învîgătorul acestui meci va întilni în finala campionatului Braziliei pe învîgătorul Cupei Braziliei (La Taca do Brasil).

Această organizare pare destul de complicată dacă ne gîndim la distanțele mari care separă orașele (de la Porto Alegre din Sud la Belem în Nord este o distanță mai mare decît de la Lisabona la Moscova) și la numărul cluburilor care ar lua parte la această competiție: 180.

Pregătirile echipei olimpice a R. D. G.

Viitoarea adversară a echipei noastre în preliminariile turneului olimpic este, după cum se știe, formația R. D. Germane. Duminică, fotbaliștii din R.D.G. au susținut un meci de pregătire, la Berlin, în compania echipei Dinamo Tbilisi. Gazdele au obținut victoria cu scorul de 2-0 (2-0), ambele puncte fiind marcate de Rentzsch (minutele 7 și 44).

Selecționata R. D. Germane a jucat în următoarea alcătuire: Blochwitz—Urbanczyk, W. Wruck, Seehaus, Bransch—Irmischer, Naumann—Hoge, Stein, Rentzsch, Lowe.

În fotografie, aspect din meciul de la Berlin: Stein trimite cu capul spre poartă, pe lîngă Sicinava.

CUPA „OLYMPIQUE MARSEILLE”

U.E.F.A. a aprobat desfășurarea unei competiții europene între cluburi, care se va disputa începînd cu anul viitor: „Cupa Olympique Marseille”, pe care clubul francez o consideră eribionul viitoare; Cupe a țării latine din Europa. La prima ediție și-au anunțat participarea F. C. Barcelona, Atletico Madrid, Real Saragossa, Nantes, Marseille și A.S. Roma.

NILTON SANTOS — MANECHIN

Fostul component al echipei Braziliei, care a cîștigat campionatul mondial în Suedia, Nilton Santos, actualmente manager al lui Botafogo, a

semnat un contract cu o firmă de confecții, prin care se angajează ca prezentator de modă. Clubul său n-are nimic împotriva acestui lucru. Din

DUNAI GOIGETER

Pe primul loc în clasamentul golgeterilor din Ungaria figurează la încheierea turului, Antal Dunai, cel mai periculos atacant al lui Ujpest

Doza, cu 18 goluri. La o distanță de 4 goluri în urmă se află Albert, apoi patru jucători de la cluburi provinciale: Varsany (Győr), Szurgent

UN MECI CELTIC GLASGOW-REAL MADRID ÎN U.S.A.?

Managerul lui Celtic Glasgow, Jock Stein, a

anunțat că echipa sa își va relua pregătirile pentru noul sezon printr-un meci amical împotriva lui Tottenham Hotspur. De asemenea, clubul sco-

țian a primit o ofertă pentru o întilnire amicală cu Real Madrid, în primele zile ale lui August, pe stadionul acoperit „Astrodome” din Houston (S.U.A.) Celtic s-a mai întilnit cu Real Madrid cu ocazia meciului de adio al lui Di Ștefano (1-0 pentru scoțieni, la Madrid) și se pare că Real dorește acum revanșa.

DIN LUMEA FOTBALULUI

PRONOSPORT

Iată pronosticurile redacției noastre la concursul nr. 29 din 23 iulie 1967:

1. Mureșul Deva — A.S. Cugir 2 x
2. C.S.M. Reșița — C.F.R. Timișoara 1
3. C.F.R. Arad — Vagonul Arad 2
4. Minerul Bihor — Steaua roșie Salonta 1
5. Olimpia Oradea — Crișul Oradea x
6. Metalul Alud — Clujeana 1 x
7. Medicina Cluj — Ind. sîrmei C. Turzii 1
8. Argeșul Turda — Unirea Dej 1
9. Chimica Tirnăveni — Soda O. Mureș 1 x
10. Metalul C. Mică — Gaz met. Mediaș 2
11. A.S.A. Sibiu — C.S.M. Sibiu 2
12. Metrom Brașov — Tractorul Brașov 1 x
13. Chimia Făgăraș — Faianța Sighișoara 1